

SEVGİ

DÜNYASI

OCAK 2012 Sayı: 517 Fiyat: 7 TL

YA HIÇ PEYGAMBER GELMESEYDİ?!..

BİRLİĞE GİDEN YOL, SEVGİDEN GEÇER

KANAL ÇALIŞMASI İLE ALINAN
BİLGİLERİN GÜVENİLİRLİĞİ

İÇİNDEKİLER

Birliğe Giden Yol
Sevgiden Geçer 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Ya Hiç Peygamber
Gelmeseydi?!... 10
(Tanrı Yanılgısı - V)
Ahmet Kayserilioğlu

Gerçek Nerede? 17
(Bilgelik Belgeleri)
Güngör Özyiğit

Halil Cibran ve Yaşama
Dair Görüşleri 21
Derleyen: Nihal Gürsoy

Hepimiz Buda'yız 26
Çeviren ve Derleyen: Zuhal Voigt

Ahlâk ile Dini
Karşıt İki Alan Olarak.... 31
Yalçın Kaya

Kanal Çalışması ile Alınan
Bilgilerin Güvenilirliği 36
Çeviren ve Derleyen: Nelda Bayraktar

Süreç 38
(Canlı Kryon Celsesi)

Sevgili Dostlar

Son yıllarda meleklerle ilgili çalışma yapanların, kitaplar yazarların epeyce çoğaldığının, bu konunun insanlar arasında giderek popüler olmaya başladığının farkındasınızdır. Hayırlı, ışıklı, sevgi dolu ve yardıma her zaman hazır bu varlıkları öbür âleme inanan herkes bilir ve kabul eder. Onlar hakkında her yandan daha çok bilgi edinmeye gayret edenler için bir iki konuya dikkati çekmek bizler için önemli oldu: *Melekler dünya dışı veya spatyoma ait herhangi varlıklar değil, O'nun hizmet ordularında görevli, yalnız iyilik, temizlik ve hayır düzeni için O'nun emriyle çalışan varlıklardır. Çağırıldıkları yere gitmekten çok, gönderildikleri yere giderler. *Kendi aralarında çekişmeler, mücadeleler, savaşlar, kıskançlıklar söz konusu bile olamaz. Bu gibi işleri onlara uydurmaya çalışanlar, öyküler yazıp filmler çevirenler fazlaca insan gibi düşünmekte ve zannetmektedirler. Melekler kedilerin, köpeklerin olduğu yere değil, kavganın, sevgisizliğin olduğu yere gitmemeyi tercih ederler. *Bizlere yardım için her an hazırdırlar, ancak tüm dileklerin yalnızca O'na olmasını, isteyeceğimiz her şeyin sadece, bizlerin ve âlemlerin en hakiki Rabbi olan Yaratanımız'dan istenmesini dilerler. İnanan insanlar herhangi bir şeyin meleklerden de istense, aslında Yaratan'dan istenmiş olduğunun bilincindedirler. Ancak günlük hayatımıza giren her önemli konu gibi, burada da aslı, olması gerekeni gözden kaçırırsak yanlış yapma ihtimalimiz çoğalır. Evet, her şey yalnızca O'ndan dilenir, O'nun izni beklenir ve öyle olmasına dikkat edilmelidir. Çünkü öğrendiğimize göre O'nun görevlileri vardır ama araçları yoktur. Her insan ruhu, varlığı, başka herhangi bir varlığa ihtiyaç duymadan Yaratanı ile gönül gönüle bir olma kudretine ve kabiliyetine sahiptir. Bunun için yalnızca doğru ve üstün bilgiye, doğru ve dürüst örneklerle ve kendine inanmaya ihtiyacı vardır. Bunun dışında araçlara, şefahatçilere ihtiyacı yoktur.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Birliğin faydasını, gerekli ve zorunlu olduğunu bilen iyiler, gönlü sevgi ile dolu, akli doğru yaşama bilgileriyle parlamış hayırlılar; birlik bilincine tam ulaşırlar. Ve onlar birliği sağlamak için, insanları hayra çekmek için, ellerinde sevgi suyu ile dolu kadehlerle kardeşlerini hayra çekmek için hep yolda olurlar. Birlik bilincine ulaşanlar, ancak bir olarak hayra varacaklarını, dünyanın ve insanların geleceğinin ancak birlikle aydınlık olacağını bilirler. Onlar verecekleri iyiliğin, sevginin, bilginin, hizmetin gerçek sevgiyle verilirse tam yerini bulacağını bilirler. Gerçek sevgide kendisi için bir şey beklemek yoktur. Çünkü gerçek seven verdikçe, sevdiklerine hizmet ettikçe mutlu olur.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Birliğe Giden Yol Sevgiden Geçer

BİRLİK NEDİR ve GEREKLİ MİDİR?

Birlik, belli bir gayeyi gerçekleştirmek için veya belli hedeflere ulaşmak için, insanların hizmetlerini, imkânlarını, çalışmalarını ve gönüllerini birleştirmeleridir.

Bir aile birliğinde kadın ve erkek birbirlerine karşılıklı hizmet sunarlar, ihtiyaçlarını giderirler ve birbirine destek ve güç olurlar. Bütün bu alışverişlerde, o iki fert, birbirini gerçekten beğenirler ve gerçekten severlerse birlikleri güzel olur, tam olur ve sürekli olur. Bir ticari ortaklık kuran kişilerde, iyi bir kazanç sağlamak, öylece geçimleri için gerekli olan parayı kazanmak için emeklerini, düşüncelerini, maddi imkânlarını birleştirirler. O ortaklığın başarılı olması için çalışmanın, işi bilmenin, tecrübenin ve sürekli işi nasıl geliştireceğini, düşünmenin yanında, ortakların birbirlerini her halleriyle beğenmeleri, birbirlerine güvenmeleri ve birbirlerini gerçekten

sevmeleri gerekir. Beğenme, güvenme ve sevme yoksa o aile birliğinde de, o ticari birlikte de hırgür ve kavga eksik olmaz. Ortaklar veya ailede karıkoca birbirlerini gerçekten severlerse birbirlerine sürekli fedakârlık ve hizmet yarışı içinde olurlar. Gerçek sevenler, *"önce sen, önce senin isteğin, önce senin ihtiyacın olsun"* derler birbirine. "Önce ben, önce benim ihtiyaçlarım, önce benim isteklerim olacak" diyen kişiler arasında, sağlıklı ve sürekli bir birlik kurulamaz.

Birlik, elbette çok gereklidir insanlar arasında, hattâ gereklinin ötesinde bir ihtiyaçtır ve bir zarurettir. *Gerçek bir birlik kurulunca akıllar, gönüller ve emekler birleşeceği için yaşam kolaylaşır, yapılan işler büyür, birliğin her üyesinin huzuru ve mutluluğu artar. Sevgiye, saygıya ve güvene dayalı birlikler, iş kapasitesini de arttırır ve sağlığa da katkısı olur.* İş kapasitesinin artması şöyledir: İki kişinin tam

uyum içinde çalışmalarından doğan iş, dört kişinin ve daha fazlasının başaracağı iş miktarına ulaşır. Öyle uyum içinde çalışanların sağlıkları da düzgün olur. Aynı şey evlilikler için de geçerlidir. Birbirlerini seven, sayan, güvenen ve uyum içinde yaşayan çiftlerin sağlıkları daha düzgün, mutlulukları fazla, ayrı ayrı yaptıkları işlerdeki başarıları daha büyüktür.

SAĞLIKLI BİR BEDEN GİBİ

Sağlıklı bir beden, karşılıklı haklarla ve görevlerle birbirine bağlanmış organlardan ve hücrelerden oluşmuştur. Kalp bütün organlara kan göndermekle sorumludur, görevi budur. Mide de gıdaları hazmetmekle ve vücudun yaşamını sağlayacak besinleri hazırlamakla görevlidir. Bütün organlar kalbin hizmetlerinden yararlanırken, onun düzenli çalışması için gerekli olan besini, suyu, oksijeni ona göndermekle, ondaki kullanma artıkları olan karbon-

dioksiti ve diğer artıkları ondan alıp vücuttan dışarı atmakla görevlidir. Böylece her organın diğer organlardan alacakları, yani hakları vardır. Diğer organlara karşı da görevleri ve sorumlulukları vardır. *Aynı bedende ki gibi her insanın diğer insanlardan alacağı haklar ve yardımlar vardır. Her insana karşı da görevleri ve sorumlulukları vardır.* Bu gerçek Bizim Celselerimiz'de güzel bir şekilde ifade edilmiştir:

“Siz, birbirinize karşılıklı haklarla bağlandınız, aynı bir vücudun uzuvları (organları) gibi. İyi günlerde beraber, kötü günlerde ayrı mı olacaksınız? İşte bundan çekinin. Haklarınız birbirine çok yakın. Sınırı aşmayın, hakka tecavüz etmeyin.”

Eğer bir kişi, başkalarından yardımları ve hizmetlerini rahatlıkla alıyor da, karşılığında onlara karşı görevlerini ve sorumluluklarını yapmıyorsa, sınırı aşıyor, hakka tecavüz ediyor demektir. Çocuklar ana

babalarından sürekli almaya çalışıyorlar. Onlara başkalarına vermenin, anne, babaya da hizmet etmenin gereği öğretilmemişse çocuk hep etraftan bir şey almayı, karşılığında bir şey vermeden almayı kendine hak görüyor. Böyle tipler çeşitli huzursuzlukların ve haksızlıkların sebebi oluyor. Sonunda kendileri de huzursuz ve mutsuz oluyorlar ve eziliyorlar.

Bilmeliyiz ki *bütün insanlar, Dünya İnsanlık Bedeni'nin hücreleri gibidir. Milletler de o bedenin organları gibidir. Bir organ içindeki hücreler de aynen birbirine karşı sorumlu ve görevlidir. Birbirinden alacakları haklar da vardır.* Hak sahibinin hakkını rahatlıkla ve tam olarak alabilmesi, görevlerini ve sorumluluklarını da eksiksiz yerine getirebilmesi, o organdaki ve o bedendeki düzeni sağlayan yöneticinin (bedende beyin) görevini iyi yapması ile sağlanır. *Onun için başa uymak, düzen ve birlik için şarttır.*

Milletlerde ve devletlerde beyin görevini, hükümetler yapar. Devlet başkanı da yönetimi gözetler, gerekli uyarılarda bulunur. Hükümetin yönetimde başarılı olabilmesi, önce hükümetin bilgili ve tecrübeli olmasıyla mümkündür. Sonra mutlaka ülkenin menfaatlerini kendi menfaatinden önce düşünmesiyle ve vatandaşlarını kendi kardeşleri ve kendi evlâtları gibi sevmesiyle mümkündür. Bu üç şartı taşımayan hükümetler, bazı yönden faydalı olsalar da bazı yönlerden zararlı olurlar.

BİRLİK BİLİNCİ OLMALIDIR

Sağlıklı ve sürekli birliklerin kurulabilmesi için birliğin faydaları iyice görülmeli, gereği ve zarureti iyice hissedilmelidir. Birliği teşkil edecek fertlerin çoğunluğunca, birliğin faydaları görülür, gerekli ve zorunlu olduğu kabul edilirse, orada bir birlik bilinci oluşmaya başlar. Ama birlik bilincinin tam oluşması için üç temel esas şunlardır:

1. *Hepimiz, tüm insanlar aynı özden yaratılmış kardeşleriz.* Son edindiğimiz bilgilere göre özlerimiz Yaradanın Sevgisi'nden oluşmuştur. Yani önce, içinde Yaratan'ın Sevgisi bulunan bir öz oluşmuştur. Ondan bütün varlıklar (ruhlar) oluşmuştur. Öyleyse hamurumuz aynı, özde biriz. İşte bilgi ve tecrübelerimizi artırarak bu birliğimizi iyice idrak etmemiz gerekmektedir.

2- Dünyada varolmamızı isteyen ve dünyayı bir gelişme ve olgunlaşma ortamı olarak vareden *Yaradanımız, bizim yükselmemizi, gönülümüzü kirlerden arındırmamızı ve tüm kardeşlerle birliğe ulaşmamızı istiyor.* Her şey, hayatımızın her safhası, O'nun bu yüce dileğinin gerçekleşmesi yönünde olmak zorundadır. O, bu hedefe aklımızı geliştirerek, gerçekleri görerek, kendi irademizle ulaşmamızı istiyor.

3- *Birliğe ulaşmamız, görüyoruz ki iyilik ettikçe, dürüst ve hakça*

davrandıkça, bilgi ve tecrübelerimizi artırdıkça ve en önemlisi herkesi candan sevdikçe olmaktadır. Şimdi bu sözlerimizi doğrulayan bildiri-lerinden bazılarını buraya aktarıyorum.

“Aklını ve gönlünü emeğine kullanmayanın mahsulü kısır olur. Çünkü O, sizi Sevgisinden varetti. O'nun Sevgisinin sizde olan en belirgin yeri, şüphesiz ki, gönlünüz ve aklınızdır. O'nun sevgisinden vermediğiniz şeyden hayır beklemeyiniz. Sevgi ile başlayınız, sevgi ile bitiriniz. Göreceksiniz, neler elde edeceksiniz.”

Bu bildiride O'nun sevgisinden varolduğumuz ve O'nun sevgisinin bizde olan en belirgin yerinin de *gönlümüz ve aklımız* olduğu belirtiliyor. Sevgi ile başlayıp sevgi ile bitireceğimiz işlerden de büyük hayırlar elde edeceğimiz söyleniyor. Birbirimize de sevgi vermemiz gereği ve bunu nasıl vermemiz gerektiği de şu sözlerle belirtiliyor:

“Sizin, birbirinize sunacağınız en güzel şey, sevgi suyudur şüphesiz. Siz onunla, iyilik suyu ile yıkadığınız gönüllerdeki meyveyi besleyeceksiniz. Seveceksiniz seveceksiniz de, göreceksiniz en gerçek olanı. Seveceksiniz seveceksiniz de, ancak öyle bulacaksınız, sizin için varedilmişlerin en hayırlısı olanı. Sevmek için, önce sevdirmesini bileceksiniz kendinizi”

Birbirimize sunacağımız en güzel şey şüphesiz sevgi suyudur. Ama ondan önce gönülleri iyilik suyu ile yıkayıp gönüllerde sevgi meyvesinin oluşmasına önayak olacağız. Sonra o meyveyi beslemek için sevgi suyunu vereceğiz. Ama sevmek için önce kendimizi sevdirmesini bileceğiz. Sevmek için neden önce sevdirmek gerekiyor? Sevdirmek için karşımızdakinin hoşuna gidecek, onun hayrına bir takım hizmetler, iyilikler ve övgüler yapmamız ve onlara saygı duymamız gerekir. Bu çabalarımız

karşımızdakilerle birlikte bizim gönlümüzü de tutuşturur. Öylece bir yandan sevilirken bir yandan da daha çok seviz. Sevgi alışverişi köklü bir şekilde başlar.

Hayırlı olan, sevmek, sevilme, karşılıklı iyilikler ve hizmetler yaparak birliğe ve mutluluğa ulaşmaktır. Bu konuda da bakın ne deniyor:

“Bu hırgür, bu kavga daha ne vakte kadar devam edecek? Aslında sen o'sun, o da sen. Size neyin daha hayırlı olduğu şimdiye kadar söylenmedi mi?”

Hayırlı olan hırgür ve kavga değil, kardeş olduğunu bilerek iyilik etmek, yardım etmek, sevmek ve sevilme, ve öylece birliğe gitmektir. Birliğe ulaşmak için birbirimizi yükseltmemiz de gerekir.

“Birbirinizi yükseltin. Başkasını hor tutan, kendini alçaltandır. Bilginin var olduğunu değil, ne olduğunu öğrenmeye çalışın. Öğrenmesini bilen yükselmesini bilendir.”

Yükseleceğiz ve seveceğiz de, etrafımızda birçok kötüler ve kötülükler var. Ne yapacağız?

“Kötülüklerin cevabını sevginizle veriniz.”

Elbette kötülerin zararı yalnız kendilerine değil hepimizdir. ***“Kötülerin zararı, yalnız kendisine değil, hepimizdir. Bilmiyor musunuz ki, daha önceki kötüler, nice iyilerin yok olmasına sebep oldular.”***

Hâlbuki her istediğini elde etmenin yolu kendimizi yükseltmektir, kötülük yapmak değil.

“Her istediğinizi elde etmek istiyorsanız, onun en kısa yolu, kendinizi yükseltmektir. Kötülerin zannettiği gibi, başkalarını hiçbir şey yapamaz hale getirmek değil.”

Öyleyse ne yapacağız? Kötülüğü meslek edinmiş olanlara nasıl davranacağız? Unutmayacağız ki, her insanın gönlünde O'nun sevgisinden bir parça var. Biz en kötü dediğimize bile değer vererek, iyilik ederek, bilgi ve sevgi vererek uyandırmaya çalışacağız. Onun gönlündeki karanlığı dağıtmaya

çalışacağız. Asla ümitsizliğe kapılmayacağız.

“Ümitsizlik kapısından bakmayın. Nuh ve Yunus gibi sabredin. Yüreğinizin özünden mutlu yarınlar çıksın.”

Yani mutlu yarınların geleceğine inanarak sabredin ve asla ümitsizliğe düşmeden sevmekte, öğretmekte ve vermekte devam edin.

“Siz, kara günü görmeyin. Siz kara güne varmayın... Siz ona sebep olanları uyandırın. Siz suyu bulandıranları kandırın. Siz toplanın, siz derlenin, siz bir olun.”

Kara güne sebep olanları nasıl uyandıracamız? Kötüler daha azgın ve saldırgan olurlar ve lâf dinlemezler ki, diye ümitsizliğe kapılmaya hiç gerek yoktur. Onlara bıkmadan doğruları göstermek gerekiyor.

“Siz, sizi sarsan korkuyu, siz, sizi sarsan üzüntüyü unutunuz. Çünkü gerçek sevgi içinde, her kötüye set

vardır.” Ve başka bir yerde de **“Sakın yolumuzdan şaşıcı olmayın, elinizde her zaman sevginin kadehi olsun. Varedin küçük taşlardan büyük yapıyı. Günlerden bir gün mutlu olmak için inanın, inandırın kötülerini bile.”**

Bunları sağlamak için dikkatli olmak, karşımızdakinin eksiklerini ve ihtiyaçlarını görmek, sevgimizden hiç ayrılmadan, sabır ve hoşgörü ile onun eksiklerini gidermeye, ihtiyacını vermeye çalışmak icap eder. Bunları yaparken de küçülmesini bilmek, asla büyüklük ve bilgiçlik taslamamak gerekir

“Hayrın en güzeli, en ihtiyaçta olana verilir. Hayrın en güzeli, en ihtiyaç olanı vermektir. Hayrın en güzeli şüphesiz gerçekten sevmektir.”

Nasıl gerçekten seven ana baba çocuklarının her yaramazlığına, her huysuzluğuna, verdikleri birçok zarara rağmen sevgilerinden, hoşgörülerinden hiç ayrılmadan

evlâtlarını uyarmaya devam ederlerse, biz de öyle yapacağız.

Birliğin faydasını, gerekli ve zorunlu olduğunu bilen iyiler, gönlü sevgi ile dolu, aklı doğru yaşama bilgileriyle parlamış hayırlılar, birlik bilincine tam ulaşırlar. Ve onlar birliği sağlamak için, insanları hayra çekmek için, ellerinde sevgi suyu ile dolu kadehlerle kardeşlerini hayra çekmek için hep yolda olurlar. **Birlik bilincine ulaşanlar, ancak bir olarak hayra varacaklarını, dünyanın ve insanların geleceğinin ancak birlikle aydınlık olacağını bilirler.** Onlar verecekleri iyiliğin, sevginin, bilginin, hizmetin gerçek sevgiyle verilirse tam yerini bulacağını bilirler. Gerçek sevgide kendisi için bir şey beklemek yoktur. Çünkü gerçek seven verdikçe, sevdiklerine hizmet ettikçe mutlu olur. Gerçek sevgi için söylenen sözleri de bir dinleyelim:

“Sevgi ile verilen, gerçekten tam yerini

bulandır. Sevgiden alınan, gönülleri gerçeğe vardırandır. Sevgi nimetlerin en büyüğüdür ki, onun ölçüsü yoktur. O sonsuzdur, O sonsuzdan sonra da vardır. Bir şeyin temeli gerçekten odur. Öyle değil mi? Ve varedilişimizin sebebi o değil mi? Öyleyse siz onda madde olarak da bir güç arayınız.”

Sevgide maddi bir güç, bir enerji olduğu söyleniyor burada. İşte gerçek sevgi verenler, o enerji ile yavaş yavaş gönülleri yumuşatırlar ve insanları hayra çekerler.

BİRLİĞE ENGEL OLAN KORKUDUR

Birliğe engel olan şeylerin başında korku gelir. Kişiler bir olurlarsa tehlikeye gireceklerinden, menfaatlerine ve hayatlarına zarar geleceğinden korkarlar. Yalnız kendilerini, düşünerek, yalnız kendi çıkarlarıyla ilgilenerik, yani bencilce davranarak korunacaklarını sanırlar. Halbuki bencillik, çıkarıcılık daha büyük zarar-

lara, daha büyük ayrılıklara, düşmanlıklara, götürür. O zaman kişinin korunması daha da güçleşir. Öyleyse birliğin gereklerini, faydalarını her zaman düşünerek, herkese de öğretmeye çalışarak, sevgimizi de artırarak birliğe gitmeye çalışmak gerekmektedir. O zaman herkesin menfaati daha çok korunur. Herkesin birbirine hizmete, iyiliğe çalıştığı, herkesin birbirini sevdiği toplumlarda herkes huzurlu ve mutlu olur. Kimse kimseden korkmaz.

“Korku, doğrunun önünde bulut, sevgi hayır yolcusuna basamaktır şüphesiz. Siz gerçekten sevip, gerçekten yüceleceksiniz.”

Korku doğruları görmesini güçleştirir insanların. Gözlerinin önünde buluttur, perdedir korku. Hâlbuki sevgi, hayır yolcusunu yükselten bir basamaktır. Dünyada bulunuşumuz yükselmek için olduğuna göre her türlü korkuyu içimizden atacağız. Yine bir güzel uyarıyı dinleyelim:

“Size huzura giden yolun, iyilikten, sevgiden geçtiğini söylemedik mi? Size "Seviniz" demedik mi? Siz seviniz ki, sizi de sevsinler. Her şeyi seviniz, büyüğü, küçüğü, iyiyi, kötüyü... O zaman göreceksiniz ki, ortada kötü, kalmayacak.”

Korku çoğu zaman bilgisizlikten geliyor. İnsanlar bilmedikleri şeylerden korkarlar. Çocuk bilgisizliğinden dolayı yüksek sesli bir müzikten bile korkarak ağlamaya başlar. Annesi onu yatıştıran yumuşak sesiyle ve sevecen haliyle:

"Korkma yavrum, onda korkacak bir şey yok. Bak o müzik sesi" der. Çocuk buna inanarak susar. İşte insanların bilgisizlikleri giderildikçe, korkuya sebep olan ayrılıklar, düşmanlıklar giderildikçe insanların birliği gerçekleşecek ve huzurları gelecektir.

İnsanları "önce ben" demekten kurtarıp "önce sen" demeye alıştırsak, korkular, ayrılıklar, düşmanlıklar ve zulümler bir daha gelmemek üzere

yeryüzünden uzaklaşacaktır.

Bunları yapabilmek için birliğe ve dolayısıyla huzura giden yolun iyilikten ve sevgiden geçtiğini çok iyi bileceğiz. İyilik ve sevgiden hiç ayrılmayacağız. İnsan kardeşlerimize doğru yolu, doğru yolun bilgilerini, doğru yaşamanın kurallarını öğreteceğiz ve onlara örnek olacağız. Çünkü bizi Yaratan'a ve Vareden'e borçluyuz. O'na olan borcumuzu iyi yaptıklarımızla ve iyi verdiklerimizle ödeyebiliriz ancak. Bu gerçeği de

Bizim Celselerimiz'den dinleyelim:

***“Borçlusunuz...
Varoldunuz, yaşıyorsunuz her şeyinizle.
Elbette ki borçlusunuz.
O'na olan borcunuzu,
birbirinize iyi yaptıklarınızla ve iyi verdiklerinizle ödersiniz.”***

Bir olmanın gerçekten var olmak için, gerçekten hür olmak için, O'nun katında yer almak için ve varmak istediğimiz tüm gerçeğe varmak için yegâne yol olduğunu şu sözler ne güzel dile getiriyor:

***“Aslında bir olmak,
O'nun söylediği var
olmaktır.***

***Aslında bir olmak,
sizin söylediğiniz hür
olmaktır,***

***Aslında bir olmak, yer
almaktır O'nun katında.***

***Aslında bir olmak,
şimdi dilediğiniz, var-
mak isteyip de var-
madığınız tüm gerçeğe
varmaktır.***

***Bunu böyle düşünüp
böyle biliniz.”***

Tanrı Yanılgısı - V

Ya Hiç Peygamber
Gelmeseydi?!..

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

**"SIFIR ÇÖZÜM" MÜ
DÜŞÜNMEK Mİ?...**

Dergimizde birkaç aydır Prof. Richard Dawkins'in Tanrı tanımazlığı (Ateizmi) savunduğu Tanrı Yanılgısı kitabında katıldığım ve reddettiğim fikirler üzerinde durmaktayım.

Ayrıca kitapta anlatılanların bana düşündürdüklerini de sizlerle paylaşıyorum.

Kitabın neredeyse on bölümünden dokuzu, dinlerin ve tarih boyunca dinsel uygulamaların eleştirisine ayrıldığından, biz de aynı yolu izledik. Yahudi ve Hıristiyan din kitaplarına insan eliyle sokulmuş akıl, mantık, tarihi gerçekler ve bilimsel bulgulara taban tabana zıt âyetler üzerinde, Dawkins'in işaret ettiklerine ekler de yaparak uzun sayfalar ayırdık. Sadece bununla yetinmedik. Yüzyıllar boyunca batı dünyasında düşünürlerin Kutsal kitap eleştirilerine tekrar göz atarak, aslında Dawkins'in itirazlarının yeni bir şey olmayıp, eskiden beri yapılageldiğini belirtmeye çalıştık.

Son olarak da dinleri aslından sap-tıranların sergiledikleri türlü hüner ve çıkarlar üzerinde durduk. Dinlerin temel ahlâk kural-larının; dostluk, kardeşlik, sevgi, saygı, mer-hamet, özveri, paylaşma gibi esaslarının bir yana bırakılarak, ayrılıkların, düşmanlıkların, zulümlerin, çıkarların, savaşların bir aracı olarak kullanılmasının temel nedenleri üzerinde durduk.

Bütün bunların ışığında Dawkins ve benzerleri, kısa yoldan canı gönülden: "Keşke ne peygamber ne de din hiçbiri olmasaydı" dileğinde bulunmaktan kendilerini alamıyorlar.

Bu kuşku o kadar yaygın ki, bizim celselerimizin konuklarımızın da bulunduğu ilk günlerinde, artık dinlerin hayatın dışına mı itildiği sorulmuştu rehber varlığa... Soru ve cevabı aynen aktarıyorum:

Soru: Zamanımızdaki dinler arasında farklar var mı ve bunlar gayelerinden uzaklaşmış, fonksiyonlarını yapmıyorlar mı?

Cevap: **Çok uzaklaşanlar oldu. Fakat hepsinin bir yönü var. Asıl yön, asıl doğrusu sizin düşünmenizde. Bunun başında size "Düşünün" dendi. Düşünün.**

Sıfır çözüm peşinde olup ver - kurtul mantığıyla dinlerin getirdiklerine sırtımızı çevirmek mi; akıl, mantık, bilim ışığında derinliğine düşünmek, sapı samandan ayırmak mı? Rehber varlığın kesin tavsiyesi bu ikincisi. Bu nedenledir ki, Kuran'da Kamer suresinde geçmişteki değişik olaylar anlatılırken tam altı kez "Fakat var mı bir düşünen?" denerek tavsiye ve uyarılarda bulunulur. Bu ihtara uyulduğu dönemlerde İslâm dünyasında uygarlıkta nasıl şaha kalkıldığını Aralık 2010'daki "İthal malı Materyalizm" yazımda yabancı kaynaklardan da alıntı yaparak uzunca anlatmıştım. Şimdi öncelikle yapmamız gereken çok önemli başka bir şey var:

Kutsal Kitapların içine insan eli ile sokulmuş, gerçeklere aykırı, uydurma âyetlerin üzerinde fazlasıyla durduk. Ama hepsi böyle değil ki!.. Kutsal Kitaplardaki doğrudan O'nun katından gelen ve her devir için geçerli olan bozulmayan esaslar ve değişmeyen ahlâk yasalarını görmezden mi geleceğiz? Dawkins

ve benzerleri projektörlerini hep yanlışlar üzerine yönelttiklerinden, dinsel kültürü zayıf olan okuyucuların, tüm kutsal kitapları bir suç aleti gibi görüp sırtlarını dönüvermeleri ne kadar kolay oluyor. Ve şimdi dünyamızda ezici çoğunluktaki aydınlar da esefle görüyoruz ki, bu tutum ve düşüncede.

Öyleyse projektörlerimizi madalyonun arka yüzüne çevirmek de bizim boynumuzun borcu.

Varsın dindar olduklarını sananlar, özü bırakıp şekil ve törenlerle oyalanıp dursunlar. En iyisi bunlara takılıp kalmadan biz, dört Kutsal Kitaptaki birbirini onaylayan âyetlere kulak verelim.

Yaradan'ın yardımlaşmayı, merhameti, kardeşliği, eşitliği öne alan öğütlerine kısaca göz atmamız çok önemli. Dünyamız gelir adaletsizlikleri ve ekonomik çöküntülerle boğuşur, bir milyardan fazla kardeşimiz aç yaşarken bunları tekrar tekrar hatırlamak hepimizin yararına.

KUTSAL KİTAPLARDA IŞIK SAÇAN BİLDİRİLER

Tevrat'tan:

* RAB diyor: Kurbanlarınız çok olmuş bana ne!.. Koçlardan yakılan takdimelere ve besili hayvanların yağına doydum. Aybaşlarınızdan ve belli bayramlarınızdan canım nefret ediyor. Onları taşımaktan yoruldum, üzerime yükütlükler. Ve ellerinizi açtığınız zaman gözlerimi sizden gizleyeceğim; birçok dualar ettiğiniz zaman da dinlemeyeceğim.

Elleriniz kanla dolu yıkanın, temizlenin, gözümün önünden işlerinizin kötülüğünü atın, Kötülük etmekten vazgeçin. İyilik etmeyi

öğrenin, adaleti arayın, ezilmiş olana doğruluk edin, öksüzün hakkını koruyun, dul kadının davasına bakın. (İşaya1/11-17)

* Dulları kendilerine av etmek, öksüzleri yağmalamak, fakirleri adaletten saptırmak, Düşkün olanların hakkını gasp etmek için haksız fermanlar çıkaran ve eğri şeyler yazan din adamlarının vay haline. Hesap gününde ve yaşayacağınız felaketlerde ne yapacaksınız? Size kim yardım edecek ve malınız sizi kurtaracak mı? (İşaya10/1-3)

* Kötülük zincirlerini açmak, boyunduruk bağlarını çözmek, ezilmiş olanları özgürlüğe kavuşturmak benim seçtiğim oruç bu değil mi? Kendi ekmeğini aç olanla paylaşmak ve yurtsuz düşkünlere barındırmak, çıplağı giydirmek o zaman imdada çağıracaksın ve RAB cevap verecek; feryat edeceksin ve "İşte buradayım" diyecek. (İşaya 58/6-9)

Zebur'dan:

* Kötülükten çekil, iyilik et ve ebediyen otur. Çünkü RAB hakkı sever ve inançlı olanları bırakmaz. Onlar ebediyen korunur. Fakat kötülerin nesli kesilecek ve iyiler yeri miras alıp onda ebediyen otururlar. İyinin ağzı hikmetlidir ve dili hakkı söyler. (Mezurlar 37/27-30)

İncil'den:

* İleri gelenlerden biri ona sordu: "Ey iyi öğretmen ebedi hayata mirasçı olmak için ne yapmalıyım?" İsa ona: "Niçin beni iyi diye çağırıyorsun?" dedi. "İyi olan bir tek vardır, o da Allah'tır. Emirleri biliyorsun: Zina etmeyeceksin, öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan

yere tanıklık etmeyeceksin, babana anana saygı göstereceksin." Adam: "Çocukluğumdan beri bütün bunlara uydum" cevabını verdi. İsa: "Ama daha bir eksik var. Neyin varsa satın fakirlere dağıt. Göklerde bir hazinen olacaktır. Bundan sonra gel ve beni izle." Fakat adam bunu işitince çok üzüldü çünkü çok zengindi. İsa onu görünce: "Serveti olanların Allah'ın ülkesine girmeleri ne güçtür. Bir devenin iğnenin deliğinden geçmesi, bir zenginin Allah'ın ülkesine girmesinden daha kolaydır." (Luka 18/25)

* Kendinize yeryüzünde hazineler biriktirmeyin. Orada güve yer, pas bozar. Orada hırsızlar duvar deler ve çalarlar. Kendinize gökte hazineler biriktirin, orada ne güve ne de pas yiyip bozar ve ne de hırsızlar delip çalar. Hazinen nerede ise kalbinde orada olacaktır..... Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birinden nefret edip öbürünü sever ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Hem Tanrıya hem paraya kulluk edemezsiniz. (Matta 6/ 19-24)

ÖNCE İNSAN

Tevrat'taki on emirden biri de Sebt (Cumartesi) günü dünya işlerinde çalışmanın yasaklanmasıdır. Böyle bir tatil gününde aç çocuklarını doyurmak için tarlada buğday başaklarını sıyırmakta olan kadıncağızı azarlayan bağınazlara Hz. İsa yasakların tabulaştırılıp insanın geriye atılmamasını öğütler. Matta, Markos, Luka İncilleri'nde sözü geçen bu olayı daha güzel bir anlatımla Bizim Celselerimizden okuyalım.

"Hani bir zaman bir gülyüzlü bir yerden geçiyordu ya... Hani o zamanda, yine ondan önceki gülyüzlülere inanmış olanlardan bazıları, onların bağınazları, tatil günü için bir anneyi hırpalıyorlardı ya... O gülyüzlü onlara döndü ve dedi ki: "Tatil günü insanlar içindir, insanlar tatil günü için değil."

İNCİL EN ÇOK ABD'DE OKUNUYOR AMA...

Yukarıda okuduk. Biz söylemiyoruz. En çok inanıp tekrarladıkları İncil'de Yaradan konuşuyor: "Kendinize yeryüzünde hazineler biriktirmeyin." Uygulanıyor mu? Ne gezer!.. ABD'de gelirler arasındaki uçurum öylesine büyümüş ki, belli ki tam tersi uygulanıyor.

ABD'de geçen yıl siyaset bilimi profesörleri Jakob Hacker ve Paul Pierson tarafından yayımlanan "Winner- Take- All Politics" kitabında milli gelir dağılımıyla ilgili tüyler ürpertici istatistik sonuçları var. Çok az sayıda ki zenginlerin ve orta, az gelirli ezici çoğunluğun milli gelirden aldıkları paylarda, zenginler lehine yelpaze öylesine açılmış ki, hayretle, yanlış mı görüyorum acaba diye sayılara tekrar bakma ihtiyacı duyuyor insan.

1960 - 2007 arasındaki yıllarda Başkan Carter'a kadar olan dönemde en zengin % 1'lik nüfusun milli gelirden aldığı pay % 10 iken; Reagan ve Baba Bush zamanında % 15'e, Clinton zamanında % 20'ye ve oğul Bush zamanında % 24'e çıkmış bunun sonucunda 1976 - 2006 yılları arasında en yoksul % 20'lik nüfusun her 100 doları 111 dolara yükselirken, en zengin %1'in 100 doları 356 dolara ulaşmış yelpaze açılmış.

17 Ekim 2011 tarihli Hürriyet Gazetesinde Taha Akyol'un "Kapitalizmin sonu mu geldi?" başlıklı köşe yazısında Wall Street protestocularının "Siz %1'siniz biz %99'uz" diye bağırmaalarının anlamı çok net ortaya konmuş. Herald Tribune'deki Nicholas Kriftof'un yazısından yaptığı alıntıda gelirler arasındaki uçurumun dehşetinden insan ne söyleyeceğini bilemiyor:

"400 en zengin Amerikalının serveti, en alttaki 150 milyon Amerikalının toplam servetinden daha çok!!!" Yanlış okumadınız. Nüfusun yarısını oluşturan büyük çoğunluğun servetini bir yerde toplasak, en tepedeki 400 (dört yüz) kişinin servetleri toplamı kadar bile etmiyor.

Yaradan, tüm Kutsal Kitaplarda servetin belli ellerde toplanmasının toplumları nice felâketlere sürükleyeceğini devamlı tekrarladığı halde, dünyanın en gelişmiş ülkesinde tam tersinin uygulandığını görüyoruz. Uyarıları dinlemeyen bizleriz. Öyleyse ne hakla dinleri suçlayabiliriz ki?

Hele bir de Kuran'daki şu âyetleri tekrar okuduğumuzda; istediği kadar "Mücahitler müteahhit olmuş olsun" suçlanacak olan dinin özü değil, onu yanlış yorumlayıp yanlış uygulayanlar olacak şüphesiz.

Kuran'dan:

* Boyuna mal istif ederek sayıp duranın vay haline! Sanır ki malı kendisini sonsuza dek yaşatacak. (Humeze 2-3)

* Bilir misin nedir zor olan? Bir köleyi özgürleştirmek, zor zamanda vermek, öksüzün başını okşamak, düşmüşün elinden tutmak. İman edip, güçlülere göğüs gerip acıları paylaşmak; sevgi ve merhamet yumağı olmak. (Beled 12-17)

* Zenginliğini her şeye yeterli görene bak!.. (Abese 3)

* Dini yalanlayamı gördün mü? İşte o öksüzü iter kakar. Yoksulu doyurmaya ön ayak olmaz. Şu namaz kılanların vay haline, ki onlar namazlarından yanılmaktadırlar, gösteriş yaparlar. En ufak bir yardımı esirgerler. (Maun 1-7)

BENİMDİR YALNIZ BENİMDİR ŞİMDİ BENDE OLAN...

Kuran'da ibret alınsın diye geçmiş olaylardan sıkça söz edilir. Mal biriktirip zenginliğini paylaşmayan, gurur ve kibriden yanına yaklaşıl-

mayan kişiler Yaradan katında asla hoş görülmez. Bunlardan biri de Kârun. Hz. Musa'nın kavminden olup, henüz Mısır'da firavunun esareti altında yaşayan soydaşlarına büyük servetine rağmen en ufak bir yardımda bulunmayan Kârun'un hazin âkıbeti Kuran'da Kasas suresi 76-81 âyetlerinde uzunca anlatılır. Bizim Celselerimiz'de aynı olaydan şöyle bahsedilir:

“Bir vakitte... hayırla... nurla donanmışların çok olduğu bir yerde, kazancı bol, sıhhati yerinde yalnız hayırdan, vermekten yoksun biri vardı. O vakitte, o hayırla donanmışlar arasından bir hayırlı çıktı ve her şeyi tamam olup da, hayırdan yoksun olan bilgisize dedi ki: ‘Şimdi senin elinde, senin zannettiklerin, şimdi senin emrinde yanlış hükmettiklerin, aslında senin değildir. Onların asıl sahibi, onları sana Veren'dir, şüphesiz. Onları sana, ihtiyacı olanları gör, yerinde ver diye gönderdi, Seni Sevgisinden Yaratan.’

"Hayırdan uzak, şerre yakın, vesvese verenin ağına düşmüş zavallı dedi ki: 'Ben aklımla, ben bedenimle, ben her şeyimle çalıştım, kazandım. Benimdir, benimdir, yalnız benimdir, şimdi bende olan.'

"Hayırla donanmış, hayra yönelmiş, gerçekçi adam, gerçekten üzüldü. "Sonun hayırlı olsun!" dedi bilgisize. Çok geçmedi aradan, yalnız bir gece, bir geceden sonra hayırdan uzak, şerre yakın olan, yok oldu, topyekûn kendinin zannettiği ile."

DİNLERİN UYGARLIĞA KATKILARI

Kutsal Kitap bildirilerinden de görüldüğü gibi, insan eliyle bozulmalar ve yorumlarmaların ötesinde, bütün ilâhi dinlerde doğruluk, iyilik, çalışma, bilgi ve sevginin dışında bir şey öğütlenmemiştir insanlığa. Ve doğru uygulandığı dönemlerde de temiz din sahiplerinin kurdukları barış düzenini ve uygarlığa katkılarını görmezlikten gelemeyiz.

Musevi kültürünün uygarlıklara temel taşı olması gerçeğini de dile getirmemiz bir gönül borcu. Büyük iman ve düşünce adamları sayesinde bu kültür ayakta kalmasaydı, Hıristiyan ve İslâm kültürleri çok önemli bir dayanaktan mahrum kalacaklardı. Bertrand Russell "Ortaçağ Batı Felsefi Tarihi" kitabının 68. sayfasında Konstantin'den önceki Hıristiyan ahlâkından övgüyle söz eder:

"İmparator Konstantin'den önceki Hıristiyan ahlâkı kuşkusuz sıradan paganların (Putperest, çok tanrıcı) ahlâkından üstündü. Zaman zaman eziyet görmüştü Hıristiyanlar. Ve hemen daima paganlarla yarışmakta bir dezavantaja sahiptiler. Hıristiyanlar erdemini cennette ödülleneceği, günahınsa cehennemde cezalandırılacağı kanısındaydılar. Onların cinsel ahlâkı da

eski çağlarda az rastlanan türdendi. Resmi görevi Hıristiyanlara eziyet etmek olan Pilinius, onların yüksek ahlâksal karakterine şahitlik eder. Konstantin'in Hıristiyan oluşundan sonra doğallıkla Hıristiyanlar arasında da eyyamcılar (günün söylemine uyanlar) türemiştir. Fakat ileri gelen din adamları bazı istisnalarla sarsılmaz ahlâksal ilkelere sahip olarak yaşadılar. Gibbon'un bu yüksek ahlâksal aşamaya Hıristiyanlığın yayılma nedeni olarak büyük önem yüklemesi yerindedir sanıyorum."

Devlet sahibi olduktan sonra bu yüksek ahlâkta yozlaşmalar olduysa da, savaştan başka bir şeyden haberi olmayan barbarların yönetimine giren Avrupa'da, onları ehilileştirerek düzenin devamını sağlayan da yine Hıristiyan öğretisi olmuştur. Aksi halde her şeye sıfırdan başlamak zorunda kalınacak, sonraki yüzyıllarda bir batı uygarlığının yaşanmasına imkân olmayacaktı. Müslümanların 500-600 yıl boyunca uygarlığa yaptığı katkılardan "İthal malı materyalizm" adlı yazımda uzunca söz etmiştim. İnternet'ten tekrar incerseniz, batı uygarlığına da temel olmuş Müslümanlığın, insanlığın gelişmesine nasıl katkıda bulunduğu açıklıkla ortaya çıkar.

Uzun söze gerek yok Musevi Rabi Benjamin Blech'in yazdığı "Yahudi Tarihi ve Kültürü" kitabının 5. kısmında Hz. Muhammed'den sonraki yıllarda Müslümanların engin hoşgörüsü sayesinde Yahudiliğin Altın Çağını yaşadığından şöyle söz edilir:

"Müslüman dünyasında Hz. Muhammed ve İslâm ile tanışıyorlar. Burada Yahudiler hoşgörüyü, kültürü, öğrenim aşkı ve entellektüel coşkuyu keşfediyor; o kadar ki, Yahudiliğin Altın Çağını yaşıyorlar." "Ya hiç peygamber gelmeseydi?" sorusunun en kısa cevabı ise Bizim Celselerimiz'de şöyle anlatılıyor:

"O insan içine göndermiş olmasaydı Habercilerini, belki insan bugüne bile varmadan birbirini yok ederdi."

PEKİ AMA ŞİMDİ BİZ NE OLACAĞIZ?!..

Bütün bunları kabul etseniz bile şu dehşetli sorunun düşüncelerinizde binbir düğüm yapması gayet doğal. Türlü hüner ve çıkarlarla aslından saptırılıp, kin ve fesat aracı haline getirilmiş bu günkü dinlerle insanlığın doğru yolu bulması, birliği, kardeşliği kurması mümkün olabilir mi? Her yönden yokoluş çanları çalıp dururken, dindışı bilim ve felsefelerimizin de bizi getirdiği yer sadece burası. Bizim celselerimizde topluca içine girdiğimiz bu kaosun nedeni ne çarpıcı anlatılır:

"Ve biliniz ki insan sıkıntıdadır. Ve biliniz ki, şimdi gönüllerde yer eden O'nun dilediğinden başkadır da ondandır hep sıkıntı ve ondandır hep böyle ayrı ayrı, bölük bölük toplanmak. Ve işte ondan yalan ortada... Ve işte ondan kavga her zaman var... Ve işte ondan düzen böyle bozuk. Böyle gidecekse, böyle duracaksa her şey yerinde, size ve kardeşlerinize ne yazık!..".

Hepimize yazık olacaksa Tanrı'nın Kuran'da diğer Kutsal Kitapları da anarak ve and ederek bizlere vaat ettiği iyilerin dünyasına ulaşmamız hayal ötesi bir ütopya mı olacak acaba?!

* Andolsun Tevrat'tan sonra Zebur'da da: "Dünyaya mutlaka iyi kullarım varis olacak" diye yazmıştık. (Enbiya 105)

Hz. Muhammed kuşkusuz dinler binasının son tuğlasıdır. Ve dinleri sona erdiren Allah'ın resûlü ve nebilerin sonuncusudur. Yeni bir din ve yeni bir nübüvvet vahyi ile insanlığın uyarıl-

mayacağı açıkça ortaya konmuş ve bu kapı sınıksız kapatılmıştır. İnsan eliyle ve yorumlarla aslından saptırılmış ve gülyüzlü peygamberlerin getirdiklerinden çok uzaklaşmış, geleneklere ve törenlere bürünmüş günümüz dinleriyle sorunlarımızı nasıl çözebilir, bizleri iyilerin dünyasına iletecek kapıları nasıl açabiliriz ki?

Böyle bir durumda iken O, bizleri ve insan kardeşlerimizi öyle habersiz, bozuk düzende, öyle yalnız başına mı bırakacak? Çağımızın gerçeklerine uyacak, çağdaş insanların anlayacağı şekilde yeni bir haber ve uyarılma yöntemi devreye sokma kapısı da yüzümüze sınıksız kapatıldı mı acaba?

Bu çetin sorunun cevabını da yine O'nun katından gelmiş olan Kuran'daki üç âyetten aramız en doğrusu olacak sanıyorum. İşte üzerinde çok düşünmemiz gereken âyetler: Yeryüzünde gelmiş geçmiş tüm insanların hesaba çekileceği ve şimdi epeyce yaklaştığımız Din Gününde Hz. Muhammed ümmetinden gönlü parça parça şöyle şikâyet ediyor:

* Peygamber de: "Ya Rabbi kavmim bu Kuran'ı terkedilmiş bıraktı" der. (Furkan 30)

*Eğer yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir kavim getirir de onlar sizin gibi olmazlar. (Muhammed 38)

* Ey inananlar! Sizden kim dininden dönerse Allah yakında öyle bir kavim getirecek ki, onları sever, onlar da O'nu severler. Müminlere karşı alçakgönüllü, kafirlere karşı onurlu ve şiddetlidirler. Allah yolunda mücadele ederler, hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar. Bu Allah'ın bir lütfudur, onu dilediğine verir... (Maide 54)

Gelecek sayıda:

Her yeri aramadan "yok" denemez.

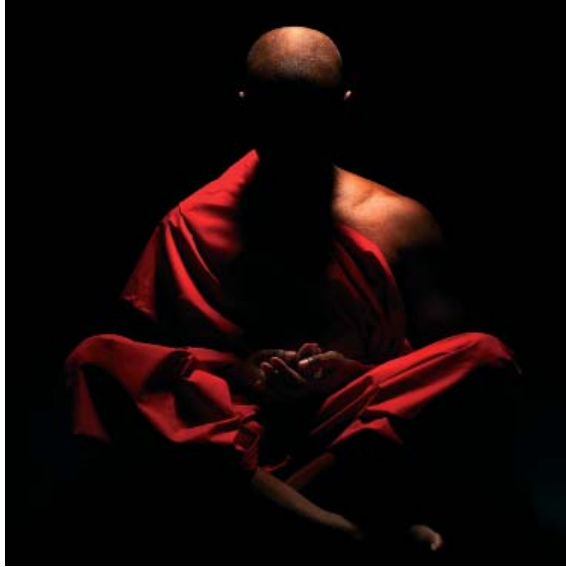
BİLGELİK BELGELERİ

Gerçek Nerede?

Psikolog, Güngör Özyiğit

Gerçeği bulmak uğruna Hintli bir bilgenin dizi dibinde ve hizmetinde bir genç, yıllar yılı sessiz bir Buda heykeli gibi duran üstadına bir gün dayanamayıp sorar: "Üstadım, gerçek nedir?" Sessizlik bozulmaz. Belki duymamıştır diye sorusunu yineler. Bilge yine aynı Buda heykeli sessizliğini sürdürür.

Gerçeği ille de bilginin dilinden duymak isteyen genç üçüncü kez sorar: "Üstadım, lütfen söyler misiniz, gerçek nedir?" Ve nihayet bilge konuşarak, sessizliği durmadan bozan, bu aceleci ve sabırsız öğrencisinin sorusunu yanıtlar: "Söyledim ama anlamadım. Gerçek süküttür". Ve genç sorusunun utancı ile birlikte yeniden gömülür sessizliğe. Gerçeği söylenecek bir sözde değil de, sessizlik içinde düşünerek, kendi özünde bulmak üzere. Dinleyerek, okuyarak

edinilen bilgiler ödünç alınmış bilgilerdir. Oysa sessizlikte gerçeği kendi özünde deneyimlediğinde bilgi sahibi değil, bilen olursun. Gerçek sende gerçekleşir.

GERÇEK SÖZDE DEĞİL ÖZDE

Özellikle Batılılar gerçeği hep sözde, sözcüklerde ve ki-

taplarda arayagelmışlerdir. Ne var ki o, sözde değil, özdedir. Söz gerçeği değil, ancak ona giden yolu gösterebilir. Ve ona aklın yanına gönülü de katarak, bilgiyi sevgiyle sarmalayıp öyle varılır. Yeter ki insan onu içten istesin. Çünkü gerçek, onu gerçekten isteyen hakkıdır. Yine bir bilgeyle çömez, yıllar geçtiği halde dilediğine kavuşmadığı için üzüldür. İçinde derin bir sızı, yoksa

boşuna mı bekliyorum diye düşünür bazı bazı. Bilge ise onun düşüncelerini ve geçirdiği evreleri bilir, fakat hiç belli etmez. Günün birinde, birlikte bir havuz kenarında otururlarken, bilge tuttuğu gibi havuza atar öğrencisini. Yüzme de bilmeyen çömez çırpınır durur bir süre, batar çıkar, nefes alabilmek için bütün gücünü harcar. Sonunda tåkati tükendiğinde, bilge elini uzatarak tutar ve onu dışarı çeker. Ve can pazarında gözü dört açılmış öğrencisine anında dersini vererek "İşte" der "Biraz önce boğulmamak için nefes almayı istediğin ölçüde gerçeği istemezsen, ona eremezsin."

Tanrı'nın düzeni böyle, her şey emek karşılığında. Çalışıp çabalamadan hazır konmak yok. Gülyüzlüer, yol göstericiler denizlerdeki fenerler gibidir. Yolu işaret ederler, nereden gidilmesi gerektiğini gösterirler ancak. Yürümek, yol almak bize düşer.

GÖNÜL KİTABINI OKU

Mevlâna okumaya çok düşkündür. Yine bir gün babasının "Maarif" isimli kitabını okurken Şems görür ve paylarcasına "Bırak kitapları artık. Ne zamana dek şunun bunun dedikleriyle oyalanacaksın. Kalbinden Rabbine yol yok mu ki? Öğreneceksen O'ndan öğren. Okuyacaksan kendi gönül kitabını oku. Bak ki orada ne sırlar bulacaksın" der. Böylece zamanın en büyük bilgini Mevlâna okumaktan kesilir. Ve tabii okutmaktan, öğretmekten de.

Gözü Şems'ten başkasını görmez olur. Evine bile aylardır uğramaz olmuştur. Bilginliği, kitapları, öğrencileri, evi, ailesi, çocukları, ne varsa gözden çıkarmıştır Şems'te tanıdığı gerçek uğruna. Ve Şems Mevlâna'nın gönlünde kıl kadar varlık bırakmamak için yüklendikçe yüklenir: "Ver" der "Kendinde büyük bildiğin ne varsa ver. Herşeyi ver ki, her şeyin sahibini Tanrı'yı

bulasın. Aslında Tanrı sende ama sen neredesin, bunu düşün."

Mevlâna varoluşun doruk noktasının İNSAN olduğunu sezer. İnsan Tanrı'nın sevgilisi ve gözbebeğidir. O, Tanrı'nın sevgilisi olma konumunu bütün bir yaşamına yayar. Tanrı aşkıyla sarhoş, öylesine coşar da sema edip dönerek başı semaya erer. Yücelerden aldığı esinleri dile getirerek dünyaya indirir. Öylece gönüllerdeki hasreti bir ölçüde dindirir.

AKLI KULLANMAK GEREK

Görünüşte büyük, ama gerçekte akli kıt bir kral, yürürken yerin ayağını acıttığından yakınıdır. Ve ülkesinin sığır derisi ile kaplanmasını buyurur. Sarayın soytarı, kargaların bile güleceği bu buyruğun saçma olduğunu söyler. Kral öfkelenir: "Bana daha iyi bir öneride bulun, yoksa öleceksin" der. Soytarı "Efendim, ayağınızı kaplamak için sığır derisinden tabanlık yaptırım ve onlarla yürüyün" der. Ve söylentiye göre ayakkabı böyle ortaya çıkar. Bütün dünyayı sığır derisi ile kaplamaya ne gerek var. Kendi ayağını kaplarsan sorun çözülmüş olur. Bilgeliğin başlangıcı budur: Akli kullan ve işe kendinden başla.

YENİYİ YAŞAMAK

Bir Zen ustası öğrencisine bir soru sorar. Öğrenci soruyu doğru bir şekilde yanıtlar. Ertesi gün usta aynı soruyu tekrar sorar. Öğrenci "Bu soruyu dün cevaplamıştım" der. Usta "Ama ben şimdi soruyorum" diyerek sorusunu yineler. Öğrenci dünkü aynı cevabı verir. "Bilmiyorsun" diye çıkışır usta. Öğrenci dünkü yanıtına ustasının onay verdiğini söyler. Bunun üzerine usta her anın farklı olduğunu belirterek şu dersi verir: "Tekrarlanan şey senden gelmiyordur. Yanıt senin belleğinden geldi, bilincinden değil. Gerçekten bilseydin yanıt farklı olurdu. Ayrıca

soruyu soran ben de dünkü ben değilim." Filozof Heraklit'in dediği gibi bir nehre iki defa girilemez. Çünkü hem nehrin suyu değişmiştir, hem de nehre giren. Yunus Emre bu değişim ve gelişim gerçeğinin ayırında olarak şöyle söylemiştir:

*"Her dem yeniden doğarız
Bizden kim usanası"*

DİNDARLIK DEDIĞİN

Dindarlık hali, beraberinde dünyaya pek fazla düşkün olmamayı getirir. Para pul hırsı, güç tutkusu, zenginlik gösterisi ile pek bağdaşmaz. Hz. Muhammed'in kişiliği ve yaşamı üzerine İngiliz düşünürü Carly şunları söyler:

"Evi çok sadeydi. Yemeği yulaf ve sudan oluşuyordu. Bazen aylarca ocakta ateş yanmazdı. Etrafındakiler onu yakından görüp izliyorlardı. Kendi elbisesini yamıyor, ayakkabılarını onarıyor, savaşıyor, akıl veriyor, onları yönetiyordu. İnsanlar onun yaşamında tanrısallığın izlerini seyrediyor ve sade yaşamını örnek alıyordu. Ve onun peygamber olduğuna içten inanıyordu. Tarih tanıktır ki altın taçlar giyen hükümdarlara bile, kendi eliyle yamadığı hırkasının içindeki bu adama olduğu kadar itaat edilmedi ve saygı gösterilmedi.

Ne var ki, çağımızda çoğu kişinin dinden, dindarlıktan anladıkları şu galiba: İki kadın arasında şöyle bir konuşma geçer:

- Ne oldu da, erkek arkadaşından ayrıldın?
Oysa ben sizin evleneceğinizi düşünüyordum...
- Dinlerimiz ayrı. Farklı şeylere inanıyoruz. O yüzden ayrıldık...

İkisinin de Hıristiyan ve Katolik olduğunu bilen kadının kafası iyice karışır ve bir soruyla duruma açıklık getirmeye çalışır:

- Dinlerinizin ayrı olduğunu söylerken tam olarak neyi kastediyorsun?

Kadın fütursuzca yanıtlar:

- Ben paraya tapıyorum, o ise meteliksiz!

Dünyaya eli boş gelirsün; öyle de gidersin. Kefenin cebi olmadığını ölünce anlarsın. Dünyada kullanılan her şey dünyaya ait. Ve bir gün her şeyi koyup gideceksin. Hiçbir şeyi beraberinde götüremeyeceksin. Bunu vaktinde, yaşarken anlayabilene ne mutlu! Çünkü onlar hiçbir hırsızın çalamayacağı, güvenin yiyemeyeceği ruhsal zenginliklere öncelik verirler. Sevgi, iyilik ve dostluk biriktirirler. Ve o ölümsüz değerlerle birlikte öte âleme geçerler...

SEVGİ İLACI

İsa İncil'de "Tanrı'yı bütün kalbinle sev. En büyük ve birinci emir budur" der ve devam eder: İlkine benzeyen ikinci buyruk ise şudur. "Komşunu kendin gibi sev." Her iki buyrukta da ortak payda sevgi. Tevrat "Gözünün önünde gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrıyı nasıl sevebilir" der.

Tanrı'ya yaklaşmanın yolunu yordamını araştıran biri, bilge Haham Abraham'a sorar: "Sizin insanlara gizemli ilaçlar verdiğinizi ve ilaçların iyileştirici etkisinden söz edildiğini işittim. Bana Tanrı korkusu edineceğim bir ilaç verebilir misiniz?" Haham "Tanrı korkusu için bir ilacım yok. Ama eğer istersen sana Tanrı sevgisi için bir tane verebilirim" der ve ilacın prospektüsünü açıklar: "O kişinin dostlarına olan sevgisidir." Suya atılan bir taş gibidir sevgi. Halkalar oluşur, genişleye genişleye en uzak kıyılara kadar ulaşır. İnsan da varoluşu seve seve giderek varoluşun kaynağına erişir ve orada Tanrı ile buluşur. Sevgi varoluşla Tanrı arasında bir köprü olur.

KORKU ENGELİ

Sevginin önündeki en büyük engel korkudur. Korku enerjimizi durdurur, kanallarımızı tıkar. Ve vesvese verene kapı açar. Yaradan'a olan sağlam inancımız ve yarattıklarına duyduğumuz kararlı sevgi ile korkunun üstüne çıkabiliriz. Ve o varken de korkunun üstüne gidip onun bir sisten ibaret olduğunu fark ederiz.

Bir Hint masalında anlatıldığı gibi, kedi korkusuyla yaşayan bir fare vardır. Büyücünün biri hayatı kedi korkusuyla kararan bu zavallı fareye acır ve onu sihriyle kediye dönüştürür. Fare kedi olmanın keyfini çıkaracak yerde bu defa köpekten korkmaya başlar. Büyücü bu kez onu bir kaplana dönüştürür. Kaplan olan fare, elde ettiği güç ile güven içinde yaşayacak yerde bu kere avcıdan korkmaya başlar. Böylece korkusu durmadan kılık değiştirir. Büyücü anlar ki ne yapsa fareyi korkudan kurtaramıyor. Onu yeniden ilk haline döndürür ve ona şu sözlerle ayna tutar: "Sen korkak bir faresin. Sende sadece fare yüreği var. O nedenle ben sana yardım edemem."

İnsan duygularının röntgenini çeken Shakespeare, yaşamın her anında korkunun nefesini ensesinde hissedenden insanları bakın ne güzel tanımlar:

"İnsanların çoğu kaybetmekten korktuğu için sevmekten korkuyor

Düşünmekten korkuyor, sorumluluk getireceği için

Konuşmaktan korkuyor, eleştirileceği için.

Yaşlanmaktan korkuyor, gençliğini boşa geçirdiği için

Unutulmaktan korkuyor, dünyada kalıcı bir iz bırakmadığı için

Ve ölümden korkuyor, ölüme hiçbir hazırlığı olmadığını için."

PUTLAŞTIRMA ENGELİ

Birisine yardım ettiğinde, onun kendini tanımasına, kendisi olmasına destek verirsin. Birini kendine benzetmeye çalıştığında ise, onu kendi doğasından ayırırsın. Onu kendi tanrısal özüne, içindeki gerçeğe yöneltecek yerde, kendine bağlamaya çalıştığında, EGO'NUN oyununa gelirsin ve hedef saptırmış olursun. O yüzden Zerdüş'tün öğrencilerine söylediği son söz şu olur: "Size söylediğim her şeye karşı son derece dikkatli olun. Bana tutunmayın, yoksa sizler için bir tutsaklık haline gelirim. Bir dikenle sizdeki diken çıkardıktan sonra, ikisini birden atın. Benim işim sizleri sessizliğe gömülmeye hazırladıktan sonra sıçramanı ve kendin olmanı sağlamaktır. Ondan sonra beni bırakın ve kendinize bakın."

Buda eğitimini sürdürdüğü kırk iki yıl boyunca, insanlara tek bir şeyi ısrarla anlatmaya çalışır: "Daha uyanık, daha farkında ve daha bilinçli olun. Bana tapınmanız için burada değilim. Bana birazcık saygınız varsa söylediğimi yapın. Hayatınızı bana tapınarak boşa harcamayın. Çünkü bunun hiç kimseye bir faydası yok." Yaşamının son gününde bu dileğini vasiyet olarak son kez yineler: "Sakın heykellerimi yapmayın. Beni sahiden seviyorsanız, kırk iki yıldır size anlattığım şeyi yapın: Daha uyanık ve farkında olun. Benim adıma tapınaklar ve heykeller dikmeyin,"

Peki, ölümden sonra ve binlerce yıldır olan ne? Buda'nın dünyada başka herkesten fazla heykeli var. Onun adına dağlara oyulmuş yüzlerce tapınak yapılır. Sadece Çin'deki bir tapınakta on bin Buda heykeli bulunur. Gerçeğin insanın elinde ne denli yozlaştığının acı bir örneği. Ne yazık ki, herkesin Tanrı'sı kafası kadar. Tarih boyunca insanlar hep, ama hep bunu yapar: Putunu kendi eliyle yapar ve yaptığı puta Tanrı diye utanmadan tapar!..

*"Unutmayın ki, tekrar geleceğim.
Biraz sonra sizi özleyişim,
başka bir gövde için toprak ve
köpük toplayacak.
Biraz sonra rüzgâr üzerinde
biraz dinleneceğim,
sonra başka bir kadın
bana gebe kalacak."
Halil Cibran*

Halil Cibran ve Yaşama Dair Görüşleri

Derleyen: Nihal Gürsoy

Geçen sayımızda aşk, evlilik, çocuklar, vermek, çalışmak, sevinç ve keder, din gibi görüşlerine yer verdiğimiz H. Cibran'ın kendine özgü zengin bir sembolizmle bezenmiş stiliyle ifade ettiği şiirlerinden ve edebi eserlerinden yola çıkarak, Doğu ve Batı felsefesinin gerçek bir harmanı olan düşüncelerini içinden gelen içgüdüsel bir dışavurumla anlattığı diğer görüşlerini de eserlerinden izlemeye devam ediyoruz.

SUÇ VE CEZA HAKKINDA

Suç ve ceza içinizdeki beşere aittir. Çünkü çoğunuz hâlâ beşerdir ve çoğunuz hâlâ beşer bile değildir, hâlâ sisler içinde uyuyarak yürüyen ve uyanış çaresini arayan bir biçimsiz cücedir.

Sizlerin defalarca sizin gibi yanlış yapan- dan, suç işleyen, sanki sizden değilmiş de bir yabancı imiş, sizin dünyanıza başka bir dünyadan gelmiş bir varlık gibi bahsettiğinizi işittim. Ben de size diyorum ki: Nasıl ki kutlu ve doğru kimse, her birinizin içindeki en yüksek şahikadan (zirve, doruk) daha öteye yükselemese, kötüler ve alçaklar da içinizdeki bataklıkta en alçağından daha ötesine düşmezler.

Nasıl bir yaprak, ancak bütün ağacın ses- siz bilgisi ve isteği olmadan, sararmazsa, suç işleyen de topunuzun gizli isteği olmadan o suçu işleyemez.

Hepiniz birlikte bir alay gibi Tanrınıza doğru yürüyorsunuz. Yol da sizsiniz, yolcu da siz! İçinizden biri düşünce, arkadaş gelenleri, kendisini düşüren taştan korun- maya davet eder ve gözlerini açar.

Aynı zamanda, daha önden giden, sağlam ve süratli adımlarla ilerlediği halde o taşı ortadan kaldırmayan kimselere serzeniş eder! Size ağır gelse de şu sözü söyleye- ceğim: Öldürülen kimse, öldürülmek suçun- dan hesapsız bırakılmamalıdır. Soyulan kimse, soyulmuş olmak yüzünden suçsuz değildir. Doğru dürüst kimseler, kötülerin hareketleriyle ilişkisiz değildirler. Elleri ter- temiz olan kimseler, suçluların her kirinden azade değildirler. Evet, suçlu ekseriyetle suçu kime karşı işlediyse onun kurbanıdır.

Ve mahkûm olan kimse, nice defalar, suçsu- zların ve günahsızların hamalıdır.

Haklıyı haksızdan ve iyiyi kötüden ayırt edemezsiniz. Kara ve beyaz iplikler nasıl birlikte dokunursa, bunların ikisi de karşınızda öylece yan yana duruyor. Ve siyah iplik kopunca, dokuyucu bütün kumaşa baktığı gibi tezgahını da yoklar.

Ancak işe bütünüyle bakmak imkânını elde ettiğiniz zaman dimdik duran kimse ile düşen kimsenin aynı olduğunu ve bunun Tanrılık iddia eden benlik ve cücelikten kurtulamayan benlik arasında durduğunu görür, mabetteki köşe taşının, temelindeki taştan yüksek olmadığını anlarsınız. İçiniz- den her kim hak namına ceza vermek ve baltasını kötü ağaca indirmek isterse evvelâ, köklerini yoklasın!

Yoklayınca, hem iyilik hem kötülük hem verimlilik hem kısırlık göreceksiniz ve hepsini arzın sanki kalbinde birbirine bağlanmış bulacaktır. Ve siz ey adalet icra etmeleri gereken hakimler...

Hareketleriyle aldatıcı ve zalim olduğu halde aynı derecede aldatılan ve zulme uğrayan kimse hakkında ne dersiniz? Sonra nedametleri (pişmanlık) suçlarından daha büyük olanlar hakkındaki hükmünüz ne? Nedamet, sizin hizmet ettiğiniz kanunun tatbik etmek istediği adaletin hedefi değil mi?

Fakat siz masumun içine nedamet aşılayamadığınız gibi, onu suçlunun kalbinden de çıkaramazsınız. O, geceleyin hiç çağrılmadan gelir ki, insanlar uyansın da kendilerine baksınlar.

KANUNLAR HAKKINDA

Sizler, kanun yapmaktan hoşlanan kimselersiniz, fakat bu kanunların bozulmasından daha fazla hoşlanırsınız. Deniz kenarında oynayan ve kumdan kuleler yapmak için uğraşan, sonra güle güle yıkan çocuklar gibisiniz.

Fakat o kimselere ki hayat bir deniz ve beşer yapısı, kanunlar birer kum kulesi değildir. Hayat bir kayadır ve kanun, kayayı kendilerine benzetmek için kullandıkları bir kalemdir. Onlara ne diyebilirim?

Ne diyebilirim o topallara ki rakkaselere haset ederler?

Ne diyebilirim o öküze ki, boyunduruğunu sever ve ormanın içinde başıboş gezen geyik ve deveyi, sürüden ayrılmış zavallı sayar?

Ne diyeyim o yaşlı yılanı ki, gömleğini değiştiremez de başkalarını çıplaklıkla ve utanmazlıkla lekeler?

Bunlara diyebileceğim bir şey varsa, onların da güneş ışığında durdukları, fakat sırtlarını güneşe verdikleridir.

Bunlar yalnız gölgelerini görürler ve gölgeleri kendi kanunlarıdır. Ve bunlara göre Güneş bir gölge kaynağıdır. Bunlar kanunu anlamak için eğilirler ve yeryüzüne serilen gölgelerini ölçerler.

Fakat sizler ki Güneşe doğru yürürsünüz, yeryüzüne serilen hangi gölge sizi tutabilir.

Sizler ki rüzgârla beraber seyahat edersiniz, size kim yol gösterecektir?

Siz boyunduruğunuzu, bir insanın hapis kapısı önünde kırmazsanız beşerin hangi kanunu sizi bağlayabilir? Raks ederken ayaklarınız, bir insanın demir zincirlerine takılmazsa, hangi kanun sizi korkutabilir?.. Davulun sesini boğabilir, udun tellerini gevşetebilirsiniz. Ama kim var ki, tarla kuşunu ötmekten men edebilsin?

HÜRRİYET HAKKINDA

Doğrusu şudur ki, sizin hürriyet dediğiniz şey, halkaları Güneş aydınlığında parlayan ve gözlerinizi kamaştırıran zincir halkalarının en kuvvetlisidir. Sizin hür olmanız için benliğinizden parçalar atmanız gerekir.

Şayet o parçalar, tahtından atmak istediğiniz bir zalim ise, onun ilk önce içinizde kurulmuş olan tahtını yıkmaya bakınız. Çünkü bir zalimin hür ve mağrur insanlara hakim olabilmesi için onların hürriyet-

lerinin temelinde bir zulüm ve gururlarının kaynağında bir leke bulunmak icap eder... Yahut o parçalar kovalamak istediğiniz bir korku ise, o korkunun yeri, korkuların eli değil, sizin kalbinizdir.

Ne zaman günleriniz gairesiz (sıkıntı, dert, keder, üzüntü) ve geceleriniz ihtiyaçsız ve ıstırapsız geçmeye başlarsa o zaman hürriyetinize kavuşmuş olursunuz. Daha doğrusu gaileler, ihtiyaçlar ve ıstıraplar hayatınızı kuşattığı halde, çıplaklık ve bağımsızlık içinde onlara üstün geldiğiniz zaman hür sayılırsınız. Fakat idrakinizin fecrinde (tan vakti, gün ağarması) erişeceğiniz öğle vaktinde vurulan zincirleri kırmadıkça gecelere ve gündüzlere üstün gelmenize imkân mı var? Siz o zaman hür olursunuz ki, hürriyeti aramak arzusu dahi sizin için bir kayıt sayılır ve siz hürriyetten gerçekleşecek bir hedef diye bahsetmez olursunuz.

AKIL ve HIRS HAKKINDA

Akıl tek başına hüküm sürerse, bağlayıcı kuvvet olur ve hırs bakımsız kalırsa, kendini mahvedinceye kadar yanan aleve benzer.

Ruhlarınız, hırslarınıza aklınızla yol gösterebilir ki, onlar da her gün öldükten sonra dirilerek yaşasın ve bir anka gibi kendi küllerinin üzerinden kalksın. Dilerim ki, muhakemenizi ve hırsınızı, evinize gelen iki misafiri karşılayınız. Şüphe yok ki, bir misafiri diğerinden üstün tutanlar yalnız ihmal ettikleri misafirin değil, ikisinin de sevgisini ve inancını kaybederler. Tanrının evreninde bir nefes ve ormanında bir yaprak olduğunuz için siz de akıl içinde dinlenir ve hırs içinde hareket edersiniz.

ACI ve İSTIRAP HAKKINDA

İstırap, idrakinizi kılıflayan kabuğun kırılmasıdır. Meyvenin kalbini güneşletmesi için çekirdeğinin kırılması icap ettiği gibi sizin de ıstırapa aşına (bildik-tanıdık) olmanız icap eder. Kalbiniz, gündelik hayatınızın harikaları karşısında hayran kalabilseydi, ıstıraplarınızı, sevinçlerinizi gibi karşılardınız. Tarlalarınızda geçen mevsimleri tanıyıp kabul ettiğiniz gibi kalbinizin mevsimlerini de tanıyıp kabul eder ve kalbinizin ıstırap veren kışlarını sükûnetle karşılardınız. İstıraplarınızın çoğu kendi eserinizdir. Ve o içinizdeki hekimin, hasta benliğinizi tedavi için verdiği acı ilaçtır. Onun için hekime güveniniz ve onun verdiği ilacı sükûn ve ihtimam (dinginlik ve itina, özen) içinde içiniz. Çünkü onun eli gerçi sert ve ağırdır, fakat görünmeyen varlığın yumuşak eli ona kılavuzluk eder. Onun sunduğu kadeh, gerçi dudakları yakar, fakat çömlekçinin kutsal gözyaşlarıyla yumuşatmış olduğu çamurdan yapılmıştır.

KENDİNİ BİLMEK HAKKINDA

Kalpleriniz gecelerin ve gündüzlerin sırrına, sessizlik içinde aşınadır. Fakat kulaklarınız, kalbinizin bilgisini seslendirmesini özler. Çünkü fikir olarak daima bildiğinizi kelimelerle tanımak ve parmaklarınızla rüyalarınızın çıplak gövdesine dokunmak istersiniz. Ve bunları yapmanız iyidir. Çünkü ruhunuzun gizli kaynağı fişkırmak ve çağlaya çağlaya denize akmak ister. Sizin sonsuz derinliklerinizdeki defineler, gözlerinizin önünde açılacaktır. Fakat bu meçhul defineleri ölçmek için terazi kullanmayın. Ve bilginizin derinliklerini mahdut ölçülerle ölçmeye kalkışmayın. Çünkü benlik, hudutsuz ve ölçsüz bir denizdir. Sakın

"hakikati buldum" deme! Fakat "bir tek hakikati buldum" diyebilirsiniz.

Sakın "ruhun yolunu buldum" deme! Belki, "ruhu kendi yolunda yürürken gördüm!" diyebilirsiniz. Çünkü ruh bütün yollarda yürür. Ruh, bir çizgi üzerinde yürümez ve bir kamış gibi yetişmez. Ruh, sayısız yapraklı bir zambak gibi kendini yaprak yaprak açar.

ÖĞRETİM ve EĞİTİM HAKKINDA

Hiç bir kimse size, bilginizin fecrinde (tan vakti) yarı uyulamakta olan şeylerden başka bir şey öğretemez. Mabedin gölgelerinde, öğrenciler arasında yürüyen öğretmen, size ne verirse aklından değil, fakat inandığından ve sevgisinden verir. Kendisi hakikaten akıllı bir adamsa, sizi kendi akıl evine sokmaz, belki sizi kendi aklınızın eşiğine ulaştırır. Astronom, size mesafeler hakkındaki bilgisinden bahsedebilir, fakat idrakini size veremez. Müzişinas, (Müzikle uğraşan kişi) bütün fezadaki nağmeyi size terennüm edebilir (güzel ve alçak sesle şarkı söylemek) fakat o nağmeyi yakalayan kulağı ve onu aksettiren sesi veremez. Çünkü bir insanın erdiği ilham, kanatlarını bir başkasına veremez. her birinizin Allah hakkındaki bilgisi ile dünya hakkındaki telâkkisi (anlayış-görüş) diğerinden ayrıdır.

DOSTLUK HAKKINDA

Dost, tatmin edilmiş ihtiyaç demektir. O, sizin sevgi ektiğiniz, şükran biçtiğiniz tarladır. O, sizin maidenizdir (üzerinde yemek bulunan sofr) ve ocak başınızdır. Çünkü

siz ona aç olarak gelir ve huzura kavuşmak için ona başvurursunuz. Dost size kendi fikrini anlatınca içinizden "hayır" veya "evet"i ondan esirgemeyiniz. Dost susunca, kalbiniz, onun kalbini dinlemeye devam etsin. Çünkü dostluk âleminde bütün düşünceler, arzular, ümitler, sözler doğal olarak paylaşılır ve bunların sevinci alkışlanmadan yaşanır. Dostunuzdan ayrılınca kederlenmeyin! Çünkü onun en çok sevdiğiniz cepheleri ayrılık içinde daha iyi görünür, nasıl ki dağa bakan kimse onu tırmanırken değil, fakat ovoidan bakarken daha iyi görür.

Dostluktan, ruhun derinleşmesinden başka bir şey beklemeyiniz. Sende en iyi neyse, dostuna onu ver. Dostun, hayatındaki yalnız ceziri tanıyorsa, ona bir de hayatın med'dini tanı! Vakit öldürmek için aranan dost, bir hiçtir. Dostu, yaşamaya değer saatler için seç. Dostluğun tatlılığında kahkahalar çınlasın ve bahtiyarlıklar paylaşsın.

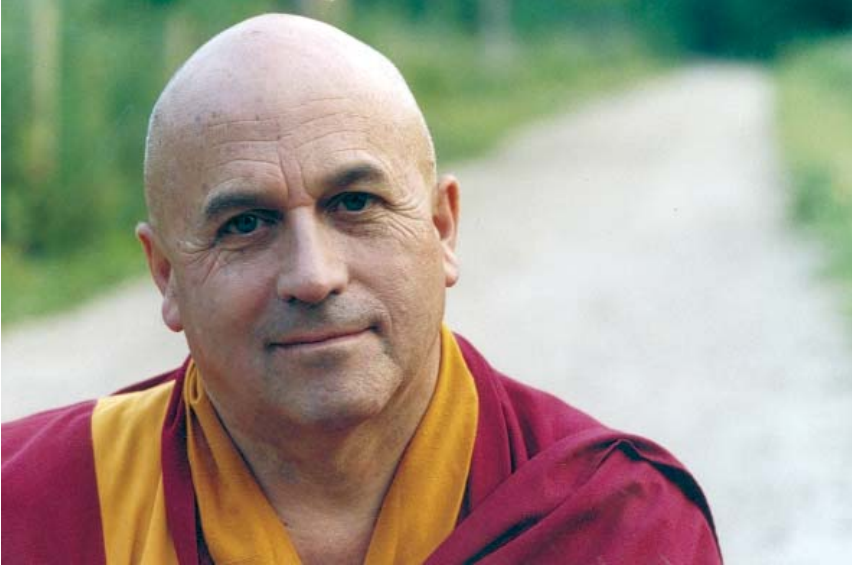
KAYNAKLAR

- Nebi (H. Cibran)
- Kırık Kanatlar (H. Cibran)
- Kendimle Konuşmalar (H. Cibran)
- Gönül Sırları (H. Cibran)

Bilim Yeni Yollarda: Spiritüalite ve Yüksek Teknolojinin Buluşması

Hepimiz Buda'yız!

Derleyen ve Çeviren: Zühal Voigt

Dini Lider Beyin Ameliyatında

Tibet Budizm'inin lideri Dalai Lama, 1990'lı yılların sonuna doğru, ABD'de yapılan bir beyin ameliyatına katılmıştı. Dalai Lama, insan beyninin fiziksel işlevini, günümüz tıbbının en modern alet ve gereçlerle, insan yaşamının idarecisi olan bu organ üzerinde neler yapabildiğini, bunun insan yaşamındaki etkenlerini ve en önemlisi de, kendi inancıyla modern tıp biliminin ortak noktaları olup olmadığını merak ediyordu.

Uzak doğunun spiritüel felsefesiyle, en gelişmiş bilgisayarlarla donatılmış modern bilimin birbiriyle karşılaşmasıydı bu. Büyük ilgiyle izlediği ameliyattan sonra Dalai Lama, cerrahlarla yaptığı sohbetinde, beyin çalışması hakkında daha önceden nörologlardan bilgi topladığını, örneğin hangi bölgenin algılama, hangi bölgenin anılar için sorumlu olduğunu, duyguların nasıl oluştuğunu ve dolayısıyla insan bilincinin elektrokimyasal olgulardan meydana geldiğini öğrenmiş olduğunu anlattı. Bunları biliyor olmasına rağmen, belli bir

sorunun da devamlı aklını kurcaladığını ifade ederek, beyin cerrahlarına şu soruyu yöneltti: "Eğer beynimiz düşüncelerimizi meydana getiriyorsa, acaba düşüncelerimiz de beynimizdeki sinir devrelerinin şalterlerini değiştirerek onun çalışmasında etkili olabilir mi?" Başka bir deyimle, düşüncenin yani insanın maddi olmayan yönünün, yani ruhunun da, maddeyi etkileyerek değiştirip değiştiremeyeceğini soruyordu Dalai Lama.

Böyle bir soruyu beklemeden beyin cerrahları şaşırmışlardı. Günümüzde birçok devrimci nörolog tarafından mümkün kabul edilen bu olguyu, o gün o ameliyatı yapmış olan cerrahlar kesinlikle reddettiler. Onlara göre, hiçbir düşünsel veya ruhsal faaliyetin fiziki yapı üzerinde etkisi olamazdı. Dalai Lama o gün daha fazla üstelemedi.

Başlı Başına Bir Mucize: Beynimiz

Dalai Lama'nın o günkü, görünürdeki nahif sorusunun, çok haklı bir soru olduğu, günümüzde gün ışığına çıkmakta. Çünkü beynimiz, yeni araştırmaların ve bulguların ışığında, daha yakın zamanlara kadar geçerli olan kanaatleri yerle bir eden ve edecek olan yepyeni bir yüzünü göstermekte bize. Bilim çevrelerince şimdiye kadar inanılmış olanın aksine beynimiz, ancak çocukluğumuzda gelişme yeteneğine sahip olan ve ergenlik çağını geçtikten sonra, katı ve değişmez bir yapıya dönüştüğü düşünülen bir organ değil. Beynimiz kendisini sürekli yeniliyor, kendi içinde yeni bağlantılar kuruyor, yeni sinir ağları örüyor, bazı bölümlerini ihtiyaca göre genişletiyor veya daraltıyor veya bazı merkezleri birbiriyle birleştiriyor. Hasara uğramış bölgeleri tamir edebiliyor ve yeni sinir hücreleri üretiyor. Bu sayede örneğin, aslında görme işlemi

için yetkili olan bir bölge, birden duyma olgusunu veya dokunma olgusunu üstlenebiliyor. Bu harika değişkenliğe nöroloji biliminde "Nöro-Plastisite" deniyor.

Beynimiz ayrıca çevreden gelen gerekliliklere ve deneyimlere de cevap vererek gerekli değişiklikleri yapıyor. Ve her geçen gün daha fazla sayıdaki beyin araştırmacısı Dalai Lama'nın o günkü sorusunun önemini kavramakta. Yani düşüncelerimizi beynimiz üretiyor ama düşüncelerimizin de beynimizi değiştirdiğine dair olan deliller gün geçtikçe artıyor.

Beyin fonksiyonlarının yerlerinin tespit edilmesine, 19. yüzyılda başlanmış. Nörologlar, yeni keşfedilmiş bir kıtanın haritasını yapar gibi, beynin haritasını ortaya koyarak çizmeye başlamışlar. Konuşma, görme, duyma merkezlerinin yerleri tespit edilmiş. Ortaya çıkan tabloda, her organın ve her aktivitenin beyindeki bir emir merkeziyle bağlantılı olduğu görülmüş. Ama bu haritanın, değişmez bir harita olmadığını ilk keşfeden de, San Francisco'daki Kaliforniya Üniversitesi Profesörü Michael Merzenich olmuş.

Deneyler ve Varılan Gerçekler

1970'li yıllarda - bugün için pek onaylanmayan- maymunlarla yaptığı deneylerle, beyin fonksiyonlarının değişkenliğini ispatlayan Merzenich, Nöro-Plastisite'nin öncüsü sayılıyor. Merzenich bir maymunun beyinine elektrod yerleştirerek, hayvanın bir eli için sorumlu olan bölgeyi işaretliyor. Daha sonra hayvanın bu elinden bir parmağını ameliyatla alıyor. Bir ay sonra, hayvanın beyninde bu parmak için sorumlu olan bölgenin ortadan kaybolduğunu tespit ediyor.

Buna mukabil diğer parmakların bölgeleri daha büyüyor. Bir başka deneyde, bir maymunun iki parmağını birbirine dikeyiyor ve birkaç ay sonra, beyindeki bu iki parmak için sorumlu olan iki ayrı sahanın bir tek sahaya dönüştüğünü görüyor.

Beynin normalden başka türlü çalışmalarına bir başka örnek olarak da Türk ressamı Eşref Armağan gösteriliyor. Armağan doğuştan kör olduğu halde, hayatında hiç görmediği objelerin resmini yapıyor. Resim yaparken incelenen beyninde, "görsel korteks" denen ve görme işlevinden sorumlu olan bölgede, gören bir insanla aynı yoğunlukta bir faaliyet kaydediliyor. Bu da, dışarıdan hiçbir şekilde ve hiçbir zaman herhangi bir uyarı almamış olduğu halde, Armağan'ın beyninin zihinsel olarak gördüğünü düşündürüyor.

Amerikalı beyin araştırmacısı Helen Neville, gören ve görmeyen insanlardan oluşan deneklerle, ses geçirmez bir mekânda bir deney yapıyor. Bu kişiler, çeşitli yönlerden gelen ses tonlarını birbirinden ayırmaya çalışıyorlar. Bu deneyi, görmeyenler, görenlerden daha başarılı bir şekilde tamamlıyorlar. Asıl şaşılabilecek şey ise görmeyen kişilerin beyinlerinin çalışma şekli. Yapılan ölçümlerde, bu kişilerin beyinlerinin duyma ile ilgili bölgesinin değil, görme ile ilgili bölgesinin çalıştığı tespit ediliyor. Başka bir deyişle, bu kişiler ses tonlarını görüyorlar. Başka deneylerde de, görme bölgesinin, bazı durumlarda lisan ve konuşma işlevini de üstlendiği görülüyor.

Yine bir Amerikalı nörolog Alvaro Pascual-Leone, beynin ne kadar zamanda yeni bir organizasyona gittiğini görebilmek için, gören deneklerini, Boston'da bir has-

tanede, gözleri ışık geçirmeyen bantlarla kapatılmış olarak yaşamaya tabi tutuyor. Onlar gündelik işlerini kapatılmış gözlerle, hiçbir şey görmeden yapmaya uğraşırken beyinleri sürekli ölçülüyor. Birkaç gün içerisinde, deneklerin beyinlerindeki görme merkezinin, dokunma ve işitme gibi görevleri üstlendiği tespit ediliyor. Aynı zamanda da, akustik uyarıları işlemekle görevli bölgelerde faaliyet azalması görülüyor. Kısacası, bu beyinler çok kısa bir zaman içinde yepyeni bir organizasyona gidiyorlar.

Beyin, kendi kendisini yeniden organize edebildiğini göstermekle, bu güne kadar inanılmaz olan, bir yetişkin beyninin sabit olduğu tarzındaki düşüncüyü yıkmakla kalmıyor, yapılan yeni araştırmaların sonuçları başka bir dogmayı daha yerle bir ediyor: Bugüne kadar beyindeki sinir hücrelerinin yenilenemeyeceği kabul ediliyordu. Bu nöronlar aslında diğer dokuların hücreleri gibi bölünerek çoğalamıyorlar, bu yüzden de zarar görmüş beyin hücrelerinin bir daha asla yerine gelmeyeceğine ve beyni zedelenmiş hastaların iyi olmayacağına inanılıyordu. Son zamanda yapılan araştırmalar ise, kök sinir hücrelerinden yeni beyin hücreleri üreyebileceğini ortaya koyuyor.

İçimizdeki Buda

Batılı düşünce tarzı için, sürekli değişen ve kendini yenileyen bir beyin, kabul edilmesi oldukça zor bir şey. Yaşamımızın idarecisi olan beynin, sürekli kendisini değiştirebilen bir maddi organ olarak, nasıl olup da, "ben" diye tanımladığımız kimliğimizin istikrarını sağlayabileceği konusu, insanı maddeden ibaret olarak gören bir anlayış için hazmı çok zor bir görüş hiç şüphesiz.

Oysa Budizm'e göre, "nefis", yani insanın kendine has kimliği, sabit bir durum değil, tersine sürekli akış halinde bulunan bir olgu. Budizm'e göre biz, yaptığımız işlerden ibaretiz ve her şey değiştirilebilir. Bu noktada Budizm ve Nöro-Plastisite örtüşüyor. Dışımızdan başka şeylere inansak bile, kendini sürekli yenileyen ve değişebilen bir beyinle, demek ki içimizde bir yerlerde her birimiz bir Budist'iz.

On yedinci yüzyılda yaşamış olan Fransız filozofu ve bilimcisi René Descartes, madde ve ruhun birbirlerini hiçbir şekilde etkilemeyeceğini ileri sürerek, bugüne kadar gelmiş olan rasyonel düşünce ve dualitenin temellerini atmıştı. Bugünün beyin araştırmacıları, bütün zihinsel aktivitelerin nöro-biyolojik işlemlerin ürünü olduğunu ve sonuçta, zihin ve maddenin aynı şey olduğunu söylüyorlar. Ama buna rağmen, elektro- kimyasal süreçlerin nasıl olup da neticede zihinsel faaliyet haline dönüştüğünü henüz açıklayamıyorlar. Araştırmacılar örneğin, bir rengin algılanması halinde beyinde ne gibi işlemler olduğunu biliyorlar ama bu durum, bir kırmızı rengi algıladığımız zamanki zihinsel durumumuz hakkında bir açıklama olamıyor henüz. Bu durum da, zihinsel fenomenlerin belli bir kendi yaşamı ve kuralları olduğunu ortaya koyuyor. California Institute of Technology'de Nörolog olan Nobel ödüllü Roger Sperry, düşünce süreçlerinin "acil" fenomenler olduğunu ve kendilerini meydana getirmiş olan beyin sistemine etki edebileceklerini söylüyor.

Amerikalı Nörolog Pascual-Leone kendi laboratuvarında yaptığı bir deneyde, deneklere kolay bir piyano parçasını çalmayı öğrendiklerini söylüyor. Öncesinde ve son-

rasında yaptığı beyin ölçümlerinde, beyinde parmak hareketlerini yönlendiren bölgenin, öncesine nazaran dramatik bir şekilde büyüdüğünü ve çevresindeki bölgeleri adeta yuttuğunu tespit ediyor. Bir sonraki deneyde, Pascual-Leone başka deneklere, piyano parçasını öğrenmeyi, parmaklarını fiziksel olarak oynatmadan, sadece tahayyül etmelerini söylüyor. Sonuç şaşırtıcı. Parmak hareketlerini idare eden motor-kortex, bu kişilerde de değişiklik gösteriyor. Yani sadece düşünceleriyle parmaklarını hareket ettirdiklerini tahayyül edenler de, gerçekten piyano üzerinde parmaklarını çalıştıranlar gibi, beynin ilgili bölgesini büyütme suretiyle etkileyebiliyorlar. Pascual-Leone sonucu, "Sadece zihinsel olarak yapılan çalışma da, beyindeki sinir devrelerinin üç boyutlu yapısını etkilemeye yeterlidir" cümlesiyle ifade ediyor. Nörologlar bunun tam nasıl olduğunu henüz açıklayamıyorlar ama "dikkati bir yerde toplamak" yani konsantrasyon olgusunun bu işte bir rol oynadığını düşünüyorlar.

Budizm Bilime Işık Tutuyor

Budist rahipler binlerce yıldan beri zihinsel çalışma yapmaktalar. Kullandıkları meditasyon teknikleri, açık bir bilince kavuşmayı hedefliyor. Bunu yaparken de, örneğin saatlerce herhangi bir objeye veya belli bir duyguya konsantre oluyorlar. Onların bu konsantre yeteneği ve ustalığı, uzun zamandır batılı bilimcilerin büyük ilgisini çekiyor ve yanlarında EEG (elektroensefalografi) ve beyin tarayıcılar ile Budist tapınaklarının kapılarına dayanıyorlar. Bu ilgiyi rahipler önceleri kuşkuyla karşılamış olsalar da, Dalai Lama'nın da araya girmesiyle, neticede bazı rahipler, meditasyon yaptıkları esnada bilimin kendilerini tetkik etmesine onay veriyorlar. Bunlardan biri de,

Fransız mikrobiyologu ve rahip Matthieu Ricard.

Ricard, Beyin araştırmacısı Richard Davidson 'un laboratuvarında, kafa derisine 256 elektrod takıldıktan sonra meditasyona başlıyor. Kısa bir zaman sonra EEG, yüksek çapta Gama dalgaları faaliyeti tespit ediyor. Bu dalgalar normalde, beyin birçok duyunun izlenimini birarada algılar ve bunlardan tutarlı bir sonuç çıkarmak zorunda kalırsa ortaya çıkıyorlar. Örneğin, çok kalabalık bir insan gurubu içinde, bir tanıdığımızı algıladığımızda. Bu ve daha başka çok sayıda araştırma sonucuna göre, meditasyon beynin belli bölgelerinde kalıcı değişikliğe neden oluyor ve özellikle "dikkat" le ilgili bölgelerde "kalınlaşma" meydana getiriyor. Bilim adamları, bu sonuçlara göre, bazı ruhsal hastalıkların bu yolla, yani düşünce, konsantrasyon ve meditasyon yoluyla tedavi edilebileceğini düşünüyorlar. Hattâ "depresyon" konusunda ilk başarılı sonuçlar alınmaya başlanmış bile.

Budizm'e göre, dünya acılarla doludur. Ama biz insanlar, medistasyon ile, bu acılarımızın kaynağı olan düşüncelerimizin üstesinden gelebiliriz. İşte Nöro-Plastisite Budizm'in tam bu ilkesinden, yola çıkıyor. "Düşüncelerimiz üzerinde bilerek başka türlü düşünmek, beynimizdeki, bu düşünceleri ortaya çıkaran sinir devrelerini etkileyerek değiştirir." Newsweek'in bilim editörü Sharon Begley "Yeni Düşünceler/Yeni Beyin" adlı kitabında yazıyor bunları. Begley'e göre, Nöro-Plastisite düşüncesi, nöro-genetikçi kaderci görüşü temellerinden sarsıyor. Yani, genlerimizin kaçamayacağımız kaderimizi tayin ettiği anlayışını sarsıyor. Buna göre, insan

zihni, dolayısıyla düşüncesi yalnızca genlerin etkisinin üstünden gelmekle kalmaz, beynimizin gücünü de alt edebilir.

Bu noktada, binlerce yıllık bir ruhsal felsefenin, günümüzün en modern bilim anlayışıyla el ele yürüdüğünü görüyoruz. Dünyamızın acilen gereksinimini duyduğu, maddi ve manevi bilgilerin biraraya getirilmesi ve her iki tarafın birbirinden faydalanarak sorunlara çözüm aranması, umarız bundan sonra gitgide daha geniş çevrelerde kabul görecektir.

Beynimizin bu yeni keşfedilen dönüşme ve dönüştürme yeteneğinin, olumlu olduğu gibi olumsuz sonuçlara da yol açabileceği de bu vesile ile ortaya çıkıyor. İyi ve yapıcı düşünceler olduğu kadar, her kötü deneyim, her hastalık veya hayal kırıklığı da beynimizin yapısını değiştirmeye muktedir. Eğer olumsuzluklar devamlı olursa, bu da Nöro-Plastisite'ye göre, ne yazık ki, sabit davranış biçimlerine, kötü alışkanlıklara ve hattâ iptilaya sebep olabiliyor. Nöropsikiyatrist Doidge: "Ancak Nöro-Plastisite'nin olumlu ve olumsuz etkilerini anlayabilirsek, insani olanakların gerçek kapsamını da kavrayabiliriz" diyor. Ve yine böylece anlaşılıyor ki, beynimizin bu değişkenliğinden doğan olumsuzluklarını alt edebilmek için de, en büyük yardımcımız, düşüncelerimizin beynimiz üzerinde sahip olduğu güç olacaktır.

Başka bir deyişle, yeni bir çığır açacak olan bu anlayışa göre, zihnimizin, düşüncelerimizin neler yapabileceğini anlayabildiğimiz ve bunu tatbik etmeye başlayabildiğimiz zaman, hem kendimizi hem de yaşadığımız ortamı olumlu yönde değiştirmek için yola çıkmış olacağız.

Alıntılar: PM Bilim Dergisi

Ahlâk - VIII

Ahlâk ile Dini Karşıt İki Alan Olarak Kabul Eden Görüşler

Yalçın Kaya

Bir önceki bölümde kanıtlarını sıraladığımız teistik görüşlere karşıt olarak bazı ateist düşü-nürlerce dinin ahlâk için yararlı olması şöyle dursun, son derece zararlı olduğu söylenecek kadar ileri gidilir. Onlara göre:

"Dini, ahlâka temel yapmak, ampirik karakterde olan ve daima değişen bir alanı, - ahlâk alanı böyle bir alandır- değişmezliğine inanılan bir otoriteye bağlamak demektir. Teistler tüm çabalarına karşın Tanrı'nın var olduğunu kanıtlayamamışlardır. O zaman ahlâk gibi, yaşayan insanın toplumsal deneyi sayılan bir olguyu nasıl böyle sallantılı bir temele oturturuz?"

Bu noktada düşünürlerin sanma, inanma ve bilme adlı üç ayrı kavrama nasıl yaklaştıklarına göz atmak gerekir. Immanuel Kant kendi bilgilimsel (epistemolojik) yönteminde bu üç kavramı şöyle tanımlardı:

* Eğer bir yargı hem nesnel hem de öznel açıdan yetersiz ise sanma,

* Eğer bir yargı öznel açıdan yeterli, nesnel açıdan yetersiz ise inanma,

* Bir yargı hem nesnel hem de öznel açıdan yeterli ise bilme'den söz edebiliriz.

Bu bilgilimsel tanıma göre: İnanma ya da iman, hakkında yeterli ölçüde nesnel kanıt bulunmayan bir şeye bağlanmadır. Kant, inanma-inanç kavramını üç kısma ayırır:

1. Düşünsel-dogmatik inanç:

Bu tür bir inanç, iman'a bilgi kılıfı giydirmeye çabalar. Örn. Tanrı'nın varlığını kanıtlamak amacıyla yola çıkan kozmolojik yöntemler bu konuda çaba harcayarak evrenin ilk nedeni, ilk yaratılış gibi bilgi kanıtları kullanmışlar ama başarılı olamamışlardır. Dogmatik inançsızlık da aynı bilgi yöntemini kullanarak Tanrı'nın yokluğunu kanıtlamaya çalışmakta ama başarılı olamamaktadır. Bu durumda, "bilgiye dayanılarak eğer bir şeyi kanıtlayamıyorsak onu yadsımamız mı gerekir?" gibi önemli bir soru karşımıza çıkmaktadır. Şimdiye kadar hiç kimse Tanrı'nın yokluğunu

ve öbür yaşamın olmadığını kanıtlayamamıştır. Kant:

"Bu bile ahlâk yasası açısından önemlidir. İnançsızlık ahlâk yasasının yargılarını geçersiz kılmaz; bu yargıların gereğini yerine getirememek durumunda olan insanın ümitsizliğe düşmesine neden olur." der.

2. Pragmatik inanç:

Bu tür inanç için Kant şöyle bir benzetme yolunu tutuyor: Hastasının hastalığına tam olarak tanı (teşhis) koyamayan, buna karşın gene de belli bir tedavi uygulanması gereğine inanan bir doktorun durumu pragmatik inanma gibidir.

3. Ahlâksal-pratik inanç:

Kant'a göre ahlâk açısından zorunlu olan inanç budur. Ahlâk kanıtı bize böyle bir inancı sağlar. İnanç alanında bilgi söz konusu edilemez. Eğer söz edilseydi o zaman imandan söz etmek anlamsız olurdu. Tanrı inancın değil de bilginin konusu olsaydı, özgürlükten, ahlâkın bağımsızlığından söz etmenin de bir anlamı olmazdı.

20. yüzyılın önemli düşünürlerinden ve ateizm savunucusu Bertrand Russell inanma konusunda şöyle diyor:

"İnanma, madem ki hakkında yeterli ölçüde kanıt bulunmayan bir şeye bağlanmadır, biz iki kere ikinin dört ettiği veya dünyanın yuvarlak olduğu gibi konularda inanmadan söz edemeyiz."

Russell'a göre, kanıtın yerine duygu konulduğu zaman inanma denilen kavram ortaya çıkar. Bu düşünme tarzını daha da ileri

götüren düşünürler vardır. Örneğin R. Robinson:

"Dini inanç insanı dar görüşlü yapar. Hiçbir inanç sahibi kişi "İnancıma ters düşen düşünceleri dinlemeye hazırım; eğer ikna olursam, inancımdan hemen vazgeçerim" demez, diyemez. Bu bir tür kronik düşünce hastalığı gibidir" demektedir. Russell ve Robinson gibi düşünürler savlarını pekiştirmek için de Kilise ile bilim ilişkisinden örnekler verirler.

İslâm düşünürleri ise bu kanıtların Hıristiyan dini açısından geçerli, İslâm dini için geçersiz olduğunu öne sürerler.

Hattâ Batı kaynaklarından alınarak çevirisi yapılan faith-fois anlamına gelen inan sözcüğünün İslâm'daki iman sözcüğünü karşılamaktan bile uzak olduğunu öne sürerler.

Sıkı bir din-ahlâk ilişkisini savunanlar, genellikle, mutlak ahlâkın bencillığe hattâ nihilizm denilen yokçuluk'a neden olduğunu söylemekteler. "Eğer Tanrı yoksa her şey mübahdır" sözü bu tutumun klasikleşmiş anlatımıdır.

Ateistler işte bu sıkı ahlâk-din ilişkisine şiddetle karşı çıkıyorlar. Onlara göre teistler önce ahlâk kavramında bir boşluk yaratmakta, sonra da onu doldurmaya çalışmaktadırlar.

İnsan toplumsal bir varlık olarak bencilliğin kötü, sevginin iyi olduğunu kendi deneyimi sonucunda da öğrenebilir. Buna karşın onun gene de bencil olması ayrı bir konudur. Dine inandığı halde bencil olan insan-insanlar yok mu? Hiç kimse bencil olmanın doğal, bencil olmamanın doğal olmadığını öne süremez.

Salt ahlâkı savunanlara kalırsa, bencillik, asıl dinsel ahlâkta ön plana çıkmaktadır. Din, ceza korkusu ve ödül ümidini işlemekle, insanları özellikle kendilerini düşünmeye, eş deyişle bencillığe itmektir. Russell'e göre tedbir (önlem) ahlâkının davranışlarımıza temel olması, hedonizmi (hazcılığı) yürek-lendirir.

Görüldüğü gibi Russell ve benzeri düşünürler "dinsel inanç olmadan ahlâk olmaz" diyenlerin aksine dinsel ahlâkın zararlı bile olduğunu öne sürüyorlar. İki aşırı uç var: Birinciler "dinsel inanç taşımayan insanlar ahlâksız olur" diyor, ikinciler ise "dinsel inancı olanlar ahlâksız olurlar" ya da "dinler, insanları zorunlu olarak ahlâksal olmayan davranışlara yöneltirler" gibi bir sonuca varıyor.

Dinle ahlâk arasında tam bir bağımlılık, yahut karşıtlık görmeyi; mantık, bilgi ve duygu düzeylerinde olanaksız gören birçok insan, orta bir yol izlemekte ve daha ılımlı bir din-ahlâk ilişkisi düşünmektedirler. Şimdi bu düşünceleri inceleyelim.

3- Ahlâk İle Din Arasında Başka Tür İlişkiler Olduğunu Öne Süren Görüşler

Bu tür görüşler için "inancın özendirici rolü" başlığı da kullanılıyor. Günümüzde, dini ve ahlâkı "olduğu gibi" kabul ederek her iki alan arasında bir diyalogun bulunduğunu kabul etmek yaygın bir görüş olarak önem kazanmaya başlamıştır.

Burada artık din, ahlâksal kavramların belirlenmesinde ya da tanımlanmasında iş gören bir öge değil, teşvik edici (özendirici), birleştirici bir öge olmaktadır.

Bu düşünce yapısını savunan Amerikalı filozof Stephen Toulmin'e göre: "Ahlâk ilkeleri doğruyu nasıl seçeceğimizi gösterir; dinsel inanç da bu doğruya bütün kalbimizle sarılmamız için bize yardımcı olur. Herhangi bir dine inanmadığı halde ahlâk ilkelerine uyan bir insanın, dinin ahlâk için geçersiz olduğunu iddia etmesi doğru değildir. Belki öyle kişiler vardır ki hiçbir yardıma gereksinim duymaksızın kendi ahlâk problemlerini büyük bir kolaylıkla çözebilirler; ama böylelerinin varlığı, ahlâksal yaşamımızda bizim bir takım yardım ve özendirmelere, örn. dine gereksinme duymamızı gereksiz kılmaz."

Dinbilimcilere göre yaşamını belli ilkeler ışığında düzene koyan bir insanın yaşamında az çok bir bütünlük oluşmuştur. Eğer o insan Tanrı'nın varlığına inanıyorsa, bu inançla o kişinin ahlâksal görüşleri yan yana değil iç içedir. Sözelimi ahlâk bize adam öldürmenin kötü olduğunu öğretir. İnanç ise böyle bir eylemin hem kötü olduğundan hem de yaşamın kutsallığından söz eder ve inan sahibi kişinin öldürmenin kötülüğü yanında yaşamın kutsallığı kavramlarını inanma yardımıyla birleştirdiğini söyler.

Burada kuşkusuz akla gelen bir soru var: Hiçbir inanca sahip olmayan bir kişi örneğin bir ateist de benzer biçimde adam öldürmenin kötü oluşu yanında yaşamın kutsallığını -belki de o bu sözcük yerine yaşamın yüceliği deyimini yeğleyecektir- birleştiremez mi? Sorulacak bir başka soru da şu olabilir, teizm için bu denli kutsal olan yaşam, nasıl olmuş da yüzyıllarca süren halen de sürmekte olan din savaşları ile söndürülmüş?

İnsanları akla gelmedik işkencelere uğratan, onları salt düşündüklerini söylediler

diye odun ateşlerinde yakanlar da aynı ahlâksal kanıtlara dayanmıyorlar mıydı? İman (inan) sahibi kişinin ahlâksal yönüne inanç boyutunu ekleyerek daha üst bir düzeye ulaşması savı bir bakıma doyurucu kanıtlara dayanmıyor. Tanrı adına bir çok kötülüklerin işlendiğini söyleyen ateistlerin bu savına karşı: "İyi ama tanrısızlık ya da bir başka ideoloji için de bir dolu kötülükler işleniyor" karşılığını vermek, teistik ahlâkın temelleri açısından doyurucu bir kanıt değildir. Ateistler ve ideolojik bağnazlar her türlü ahlâksal kötülükleri yapabilirler ama teistler bunları yapamazlar demek ayrı, yapmışlardır ama şu şu nedenlerle demek apayrı bir savunma yoludur.

Ahlâk her şeyden önce günlük yaşamımızda bir takım tercihlerin (seçmece) dile getirildiği, öne sürüldüğü ve tartışma konusu edildiği bir alandır. Dinsel inançta ise saygıyla ve isteyerek bağlanılan bir otoritenin varlığı, kutsallığı ön plana çıkar. Bu ikisi arasında çok kolay bir biçimde ilişki kurulabileceğini teologlar öne sürüyorlar. Onlara göre bu ilişkide dua ve tapınmalarımızın nesnesi olan Tanrı, ahlâksal seçimlerimizde de gözetilmesi gereken bir kutsal otorite olacaktır. Bu durumda dinsel inançlarımız, ahlâksal değerlerimizi ya doğrudan etkileyecek ya da kendilerine uygun düşen seçimleri destekleyecektir. Teologların dediğine bakılırsa bu durum dinsel ve ahlâksal duygunun ayrı ayrı değil el ele vererek gelişmesini sağlayacaktır.

Teologlar daha da ileri giderek şunları söylüyorlar:

"Ahlâksal bir yükümlülüğün yerine getirilmesi, kişiyi bir takım baskılarla ve zorlamalarla karşı karşıya bırakabilir, bir insan birden çok yükümlülüğün kendisini zor-

ladığını hissedebilir. İşte Tanrı'nın varlığına inanma, bu gibi durumlarda güvenilir bir yardım kaynağı olabilir."

Teologlara göre dinsel olmayan bir ahlâk anlayışının en büyük eksiği tapınılacak derecede saygı ve sevgiyle bağlanılan bir otoritenin olmayışıdır. Üstelik Tanrı buyruklarına uymanın yalnızca ahlâksal nedenleri değil bunun yanında başka nedenleri de vardır. Bu ikincil nedenler inanmayanlara kapalıdır. Kuşkusuz bu yaklaşımda en büyük eksik "insanın kendisini yargılama yetisi" diye tanımlanan vicdan kavramından söz edilmemiş olmasıdır.

Dinsel bir inanç sahibi olmayan kişinin kötülük yapma durumunda hesap vereceği - toplumsal yasalar dışında- bir otorite olabileceği, bunun da onun vicdanı olduğu rahatlıkla öne sürülebilir. Ateist düşünürler aslında ahlâka, otorite adlı bir kavram sokmanın son derece yanlış bir tutum olduğunu öne sürerler. Çünkü otorite (yetke) kavramının ortaya çıkmasıyla kişinin tüm öznel yargı ve düşünceleri kayıp olmaktadır.

Kutsal Kitaplar ve Tanrı, hırsızlığı yasaklamıştır ama hırsızlığın ne olduğu konusunda bir tanım da getirmemiştir. Kutsal Kitaplar eğer Antik Çağ'da, Helen Yarımadası'nın Sparta kentinde dünyaya inseydi bu defa tam tersi yazılacaktı. Çünkü eski Spartalılar'da hırsızlık bir erdemdi.

Bunun yanında; açlık ve susuzluktan ölmekte olan çocuğu için hırsızlık yapan bir kişiyi hırsız diye suçlayıp cezalandırabilir miyiz? Kısacası ahlâk ilkelerine sahip olmak ayrı bir şey, bu ilkelerle somut olaylar arasındaki ilişkiyi görmek ise ayrı bir şeydir.

Salt ahlâkın yeterli olabileceğini, bunun inanç ile bağlantısını kurmanın yanlışlığını vurgulayan ateist düşünürler, dinsel ahlâkın bir tedbir (önlem) ahlâkı (prudential morality) olduğunu, teizmin onu salt "işe yaradığı için" benimsediğini söylüyorlar. Tedbir ahlâkı denilen ahlâkın genel anlayışı şöyledir:

"Tanrı'nın buyruklarına uymalıyım, çünkü bunu yaparsam Tanrı beni ödüllendirir, yapmazsam cezalandırır."

Kimi teologlara göre inanan bir kişinin Tanrı buyruklarına uyması sadece böyle bir anlayışa dayanıyorsa onun bu tutumunu ahlâksal diye nitelendirmek doğru olmaz, o zaman da ateistlerin eleştirileri haklıdır. Oysa dindar, eğer inancında bilinçli ise, iyilik yaptığı kişiden herhangi bir karşılık beklemez, salt "Tanrı için yapıyor" İslâmî deyimle "Allah rızası için" yapıyorsa bir kazanç düşünmüyor demektir.

Tanrı onun bu tutumunu eğer ödüllendirecekse, onun bu davranışı ahlâksal açıdan bir eksiklik taşımamaktadır. Gene bazı teologlara göre; eğer bazı dinler, Cennet ödülünü ve Cehennem cezasını daha ahlâklı bir birey veya toplum yaratmak amacıyla kullanıyorlarsa bu tutuma ahlâkdışı bir anlam vermek yanlış olur. İnsan, Tanrı'nın kendisini cezalandıracağını varsayarak kötülük yapmaktan vazgeçerek iyi olmanın zevkine varıp sonunda cezayı aklına bile getirmeden iyi olma yolunu da tutabilir. Eğer dinin öne sürdüğü biçimiyle tedbirli görüş, ahlâksal yetkinlik için bazı kişilere bu olanağı sağlıyor ise, dinleri ahlâk alanının dışına itmek ve hele zararlı görmek hiç de akılcı değildir.

Gene teologlara göre tedbirli bir ateist ile tedbirli bir teist arasında şu fark vardır:

Tedbirli ateist, salt yasalardan ve toplumun değer yargılarından çekindiği için kötülük yapmaktan kaçınıyorsa, yasaların ve toplumun elinin yetişmediği yerde istediğini yapmakta bir sakınca görmez. (Gerçekte bu savın içeriği de tartışmaya açıktır). Oysa teist, içinden geçirdiği en gizli niyetleri bilen bir Tanrı'nın varlığına inanmaktadır. Eğer o, bu inancıyla tutarlı bir yaşam sürdürecektse, hiçbir zaman "şimdi istediğimi yapabilirim" demeyecektir.

Korku ve umut düzeyinde kalan davranışların ahlâksal olmadıkları ta Antik Çağ'dan bu yana Platon ve Aristoteles tarafından söylenmiştir. Örneğin Aristoteles isteklerini, tutkularını dizginleyen insanla erdemli insan arasında bir ayırım yapmıştır. Davranış düzeyinde bunların her ikisi de birbirlerine benzerler. Her ikisi de kötü eylemlerde bulunmazlar, fakat tutkularını dizginleyen insan, yaptığı iyi eylemlerden haz duyamaz. Çünkü onun yaptıklarıyla arzuları-tutkuları arasında bir çatışma vardır. Öte yandan erdemli insanın tutkularıyla-arzularıyla eylemleri arasında tam bir uyum (harmonia) olduğundan yaptığı iyi eylemlerden haz duyar ve bu konuda kendini zorlamaz. Aristoteles'in bu ayırımı ahlâk tarihinde son derece etkili olmuştur.

Büyük Türk-İslâm filozofu Farâbî, Aristoteles'ten aldığı bu ayırımı zâbit (arzularını dizginleyen-zapteden) ve fâdil (erdemli) terimleriyle dile getirmiştir. Birincinin ahlâkında korku ve ümit egemen olduğu halde ikincininkinde iyiye, salt iyi olduğu için bağlanma vardır. Her şeye karşın arzuların dizginlenmesinin -olumsuz tutkuların yok edilmesinin- erdemli bir yaşam için başlangıç olabileceğini de gözardı etmemek gereklidir.

Kanal Çalışması ile Alınan Bilgilerin Güvenilirliği

Çeviren: Arın İnan

Spiritüel kaynaklı bilgilerin doğru biçimde değerlendirilmesi günümüzde gitgide daha da önem kazanmaktadır. Bu tarz bilgiler, adeta bir filtre vazifesi gören bir medyumun kanalından geçerek bizlere ulaştığı için medyumun kendi bakış açısını ekleme potansiyelini de içinde barındırmaktadır.

İnsanların farklı algıları ve fikirleri olabileceği için gelen bilgiler onlara bazen yabancı gelebilir. Bununla birlikte bu kişilerin diğerlerinin doğrularını duymaları ve herkesin kendisi için en iyi olan şeyi bildiklerine güvenmeleri faydalı olabilir.

Nasıl ki bir kütüphaneye girdiğinizde ilgi duyduğunuz alanlarla ilgili kitapları seçersiniz ve ilgi alanınızın dışında kalan ve be-

ğenmediğiniz kitapların ise yok edilmelerini istemezsiniz, aynı şekilde çekim yasasıyla herkesin kendini yükseltecek ve geliştirecek bilgilere ihtiyaç duyduklarını bu nedenle de diğerlerinin seçimlerini hor görmemenin daha doğru bir davranış olduğunu anlarsınız.

Spiritüel Kaynaklı Bilgileri Değerlendirme Kriterleri

1. Herkesin kendince faydalanabileceği spiritüel kaynaklı bilgiler daima olacaktır. Faydalı bilgilerin sadece tek bir gruba veya belli nitelikler atfedilen özel bir gruba ait olduğunu iddia eden kanallardan sakının. Bir bilgi sadece tek bir insana değil tüm insanlığa faydalı olmalıdır. Bu tarz bir akıl yürütme bile sizi hayrınıza olmayan bilgilerden koruyabilir.

2. Gelen mesaj, ruhsal yükselmeyi sağlayıcı özellikte olmalıdır. Sizi korkutan, aşağıya doğru çeken değil, güçlendiren ve geliştiren mesajlara dikkat etmelisiniz. İşte bu, Tanrısal enerjinin önemli bir özelliğidir. Bu enerjiyi tam olarak hissedebilmeli, ayrıca hem okurken hem de dinlerken ilham alabilmelisiniz.

3. Üstün özelliklere sahip olan ruhsal

mesajlar, özgür iradenizden asla vazgeçmenizi istemezler. Asla! Çünkü özgür iradeniz siz altından yapılmış koltuklarımızda otururken, yeryüzündeki tecrübenizin tümü anlamına da gelir. (Bu benzetme ilk kez Kryon'un Altıncı kitabında yapılmıştır). Özgür irade! Özgür seçim sizi geleceğe taşıyan tek aracınızdır.

4. Üstün özelliklere sahip olan ruhsal mesajlar, önceki inancınızın bütünlüğünü zarara uğratacak veya onları bozacak bilgileri asla vermezler. Bilgiler sizin düşüncelerinize hürmet ederler ve onları onurlandırır. Bilgileri getirenler sizi asla kandırmazlar. Bu kriterlere uyan bilgiler sizi rahatlatmalı ve kalbinize, doğru gelmelidir.

5. Bilgiyi veren ruhsal varlık, kanalın tek kaynağı olduğunu asla iddia etmez. Ruhsal varlıkların pek çok kanalları olabilir ve hepsi de daha büyük bir resmi yaratabilmek (özellikle de Yeni Çağ'da) için bilgilerini paylaşırlar. Bu varlıklar bilginin tek ve mutlak kaynağının kendileri olduğunu asla ifade etmezler.

6. Gelen bilginin yeni bir bilgi olduğu gerçeğini takip edin hep. Sürekli olarak eskiyi yeni şekliyle sunmaya çalışan ve yalnızca insan egosuna hizmet eden kanallık bilgilerine itibar etmeyin. Yeni bilgi mutlaka gereklidir. Bu sizinle irtibat kurulmasının yegane sebebidir çünkü.

7. Kanallık yoluyla gelen bilgilerin size bazı ruhsal çözümler sunup-sunmadığını kontrol edin. Örneğin yeryüzündeki yaşam mücadeleleriyle ilgili çözümler kanallığın amaçlarından birisi olabilir.

Alıntı:

Guidelines on Discernment-New Realities Magazine

Lee Carroll'un bu konudaki düşünceleri:

Kanallık yoluyla gelen bilgileri almak için bir seansa katıldığımızda veya bu tarz bilgileri okuduğumuzda yukarıda sunulan kriterleri hesaba katın.

Kanallığın sözlerini dinlerken veya okurken kendinize sürekli olarak: "İnsanlara hitap eden bu konuşmanın esas amacı nedir? Bunun içinde her hangi bir ego veya insanı hedef alan bir ajanda var mıdır?" diye sormaya çalışın. En ufak bir şey yakaladığınızda hemen durun. Bir bilginin gerçekten eksiksiz ve doğru olabilmesi için İnsan egosunun mevcut olması gerekmez. Ruhsal varlık bunu kanallıktan talep eder... biliyorum. Ayrıca ben, yirmi yılı aşkın bir süredir süregelen canlı kanallık tecrübelerimden de biliyorum ki, gelen mesaj daima sevgiyle dolu olacaktır, korkuyla değil. İşte buna çok dikkat edin!

Gelen bilginin enerjisi size aşına geliyor mu veya sizi evinizdeymiş gibi hissettiriyor mu? İşte bu diğer bir anahtardır. Eğer böyle gelmiyorsa, ve siz varlık veya varlıklarla insanoğlu kanalıyla özdeşleşemiyorsanız, bu mesajı es geçebilirsiniz. Kanallık çalışmalarının tümü illâ da ruhsal bir varlık tarafından gerçekleştirilmez. Bunların çoğu sizin kendi ruhsal merkezinizden gelir. Bu nedenle "bu kimdir?" veya "ismi nedir?" diye bulmaya ve ona et ve kemik giydirmeye çalışmayın. Özünüzün Tanrının Sevgisi olduğunu ve sadece sizin için size mesaj verebilme yetisine sahip olduğunu hesaba katın.

Süreç

4 Aralık 2011

Canlı Kryon Celsesi, Laguna Hills, California
Lee Carroll kanallığı ile verilmiştir

Çeviren: Necati Tarıman

Selâmlar, sevgili varlıklar. Ben Manyetik Hizmetten Kryon'um. İnsanların böyle bir yere gelip oturmalarına neden olan şey nedir acaba? Bir an düşünün ... Acaba insanlar perdenin öbür tarafında söylenen sözleri anlayacak kadar çok boyutlu hale gelmiş olabilirler mi? Gerçekten de sizleri burada bulunmanızdan dolayı aptallar olarak niteleyebilecek kişiler vardır ve ben size sorunun cevabını vereceğim yaşlı ruhlar: Bu bir doktrin değildir; bu bir inanç sistemi değildir; bu Tanrı sevgisinin, yuvanın yerinin ve gerçeğin ne olduğunun mutlak bilgisidir. Bu sizin içinizde inkâr edilmesi mümkün olmayacak şekilde Yaratıcının bir kıvılcımının varolduğu bil-

gisidir. Uzmanların söylediğine göre bu gezegende yaşayanların yüzde 85'i ölümden sonra hayat olduğuna inanıyorlarmış. Eğer bu insanlar haklıysa ve durum gerçekten de böyle ise, o zaman bunun temeniden fazla bir şey olması gerekmiyor mu? Ya eğer bu sezgisel bilgi ise?

Öldüğünüzde neler olacak? Bunun cevabı yaşlı ruhlar bundan önce her seferinde ölümlerinde neler olduysa aynı şeylerin olacağıdır. Bu hakikat olması gerektiği gibi saklanmaktadır. Sırlar insanların erişiminin dışındadır ve doğrusu da budur zaten. Siz test etme amacına yönelik olarak kim olduğunuzu bulabilirsiniz. Bu her zaman

böyle olagelmıştır ve işin tuhaf yanı yaşlı ruhların sıklıkla bu gerçeğin arayışı içinde olmaları ve fakat bir türlü bu gerçeğe ulaşamamaları, bu gerçeğin ellerinin arasından kayıp gidivermekte olduğudur.

Bunun için de ben bu akşam bir köprü kurmak istiyorum. Sizin neyle karşı karşıya olduğunuz ve ayrıca içinizdeki Yaratıcının yüzüne dokunurken neler ile başa çıkmanız gerektiği ile ilgili olarak sizlere biraz daha fazla bilgi vermek istiyorum.

Bunu yapmadan önce malumu ilan etmek istiyorum. Bu toplantının yapıldığı tarih itibarı ile ve ben sizin zaman çerçeveniz içinde size hitap ederken 2011 yılının sonuna gelmiş bulunuyoruz. Henüz değişimin ortasının yer aldığı yıla gelmiş değiliz ve gündönümü henüz gelmemiştir ki bu olsaydı ve olduğunda bunu kutladınız ve kutlayacaksınız. Dolayısı ile, bunu dinleyen ve okuyan yaşlı ruhları tebrik etmek için bu iyi bir zamandır.

Bunları daha önceden de, hem de tam burada otururken söylemişim! Sizlere Akaşik kayıtlarınıza bakmanızı söylemiştim. Buraya gelmenizin sebebinin ne olabileceğini düşünmeye ve bunu bulmaya çalışmaya, bunu hissetmeye çalışmaya davet etmişim. Şunu en basit şekli ile ifade etmeme izin verin: Yaşlı ruh, bundan önce kaç kez burada bulunmuş olmandan bağımsız olarak, bu yaşamda bile zorlukla ve "sürünerek" eski enerji içinde yol almaya çalıştın. Bir çokları ne demek istediğimi biliyor. Bu işler hiç de kolay olmamıştır. İnanmış olduğunuz şeylerden dolayı dostlarınızı, aile bireylerinizi ve iş arkadaşlarınızı kaybettiniz. "Tanrı'nın içinizde" olduğunu söylediğiniz için sizi,

sizin taptıklarınızı, inançlarınızı ve sevginizi kısıtlayan üç boyutlu doktrine tam olarak inanmadınız, tam olarak kabul etmediniz. Bunun yerine "Ben Tanrı olduğuma inanıyorum ve benim bir parçam yıldızlardır. İşte ben buyum." diyebilmek için içine konmuş olduğunuz kutuyu genişletmek istediniz. Bu sizin başınızın derde girmesine neden oldu ve biz oradaydık.

Bu son yıllarda, hattâ belki de son aylarda çok önemli bir değişim gerçekleşmektedir. Bu değişiklik bu gezegenin ağıнын bundan önce yaşadığınız hayatların hiçbirinde olmadığı kadar sizin enerjinize uyumlanması ve ona uygun olacak şekilde düzeltilip ayarlanması durumudur. Bu sizin her zaman istemiş olduğunuz bir şeydir; bu sizin ışıkta çalışan bir işçi olarak her zaman ümit etmiş olduğunuz bir şeydir.

Bu gezegende enerjinin sizin köşenizde (sizin lehinize, sizin doğrultunuzda) çalışmaya başlayacağı bir zamanın geleceğini, bunun çok güçlü bir potansiyel olduğunu siz sezgisel olarak biliyor, bunu hissediyordunuz. Şimdi artık bunun yavaş yavaş çalışmaya başlamasını izleyebiliyorsunuz. Yavaş yavaş hükümet başkanlarının farklı şekilde düşünmeye başlamalarını farkedebiliyorsunuz. Yavaş yavaş başka ülkelerde yaşayanların da bunları talep etmeye başlamalarını görebiliyorsunuz. Yavaş yavaş mali kesim denilen bölümün farklı bir şekilde düşünmeye başlamasını gözlemleyebiliyorsunuz. Olaylar yavaş yavaş gelmeleri gereken noktaya gelmeye başlıyorlar. Şimdiye kadar beklemiş olanlarınızı tebrik ediyoruz. Bu bir şeyler tezahür ettirmek için harika bir enerjidir. Bu şimdiye kadar sahip olduğunuz herhangi

bir ve her türlü enerjiden daha iyi bir enerjidir.

Başlamadan Önce Bir Tavsiye

Daha henüz derse başlamamışken size üzerinde düşünmeniz gereken bir şey söyleyeceğim: Elinizin tersi ile kenara atmış olduğunuz şey nedir? Denediğiniz ama işe yaramamış olan nedir? Aslında tutkunuz olmasına rağmen işe yaramayacağına veya zamanın bunun için doğru olmadığını düşündüğünüz için zihninizde bir köşeye atıp üstünü kapattığınız nedir? Eh, işte artık doğru zaman geldi!

Bu odanın derinliklerinde bir bilgi kuyusu bulunmaktadır ve bu hem beni şu anda dinleyenlerin, hem de bunu okuyanların hepsinin Akaşik Kayıtlarıdır. Bu yaşanmış olan hayatları ve bu hayatlar boyunca kazanılıp biriktirilmiş olan deneyimleri temsil etmektedir. Bu sizin hepinizin yaşamış olduğu olaylar ve bunlarla kazanmış olduğunuz deneyimdir ve şimdi bu deneyimler yüzeye çıkabilir ve bu gezegenin fiili Akaşının bir parçası (gezegenin gerçekliğinin bir parçası) olabilir.

Şimdi bunların hepsi bizim Kristal Ağ dediğimizin üstüne yerleştirilebilir. İşte siz bu yüzden buradasınız yani bildiğinizi ve tezahür ettirmiş olduğunuzu ortaya çıkarmak için buradasınız. Ve şimdi sana diyorum ki yaşlı ruh işte biz bu yüzden dünyanın değişmesi için insanların yüzde birinin yarısından daha azının Işık İşçileri olmasının yeterli olduğunu söyledik ve söylüyoruz. Bugün tohumlar atılmaktadır. Artık insanlık için "Bunu başarabilecek miyim?" sorusu geride kalmıştır. Siz bunu başardınız. Evet. Başardınız.

Bilmece Üzerinde Çalışma

Ve şimdi bilmece üzerinde çalışıyorsunuz ve bizim geleceğine dair söz verdiğimiz ve artık gelmiş olan değişim içinden geçmektesiniz. Şimdi sadece düşünün: Siz 2012 yılının sonuna geldiğinizde, önünüzde hâlâ Galaktik Uyum enerjisi içinde olacağımız 18 yıl daha olacaktır. Bu 36 yıllık bir penceredir ve siz halen bu sürenin yarısına bile gelmediniz henüz (burada gün-tün eşitliği zamanının gerilemesi söz konusudur).

Bunun Ruh açısından ne anlam ifade ettiği şu şekilde açıklanabilir: Bu uyum penceresi içinde mutlak şekilde özel olan bir enerji yaratılmaktadır ve bundan sonraki 26.000 yıl boyunca da böyle bir durum söz konusu olmayacaktır. Gezegeni bu özel tezahür enerjisi içinde değiştirmek ve tohumları ekmek için 18 yılınız daha var. Siz zaten şu anda bunu yapmaktasınız. Bu zaten şu anda olmaktadır. Bu 18 yılın sonunda olacaklar ile ilgili olarak bir kehanette bulunmak isterim: Bu sürenin sonunda Orta Doğu başta olmak üzere Dünyada gerçek barışın başlangıcı.

Şimdiye kadar hiç görmemiş olduğunuz bilmeceleri çözebilmek için yeni yollar bulacaksınız. Bu süre içinde şu anda onlu yıllarını yaşamakta olan gençler liderler haline gelmiş olacaklar. Onlar kendilerini yukarıya taşıyacak olan yolda olacaklar. Daha eski bir enerji içindeyken sizin düşünemeyeceğiniz, aklınıza gelmeyecek olan konseptleri onlar düşünüyor ve buluyor olacaklar. Onlar sizin çözülmesinin mümkün olmadığını iddia ettiğiniz bilmeceleri çözüyor olacaklar. O dönemde elde mevcut olan teknolojiler ile gezegene sizin

hayallerinizin bile almayacağı yollar ile destek ve yardım sağlanacaktır. Bu 18 yıl sonrasına ait kehanettir çünkü ben gelmekte olanların bilinçlerini biliyorum ve o zaman ile ilgili olarak gezegen için en güçlü potansiyelleri de görebiliyorum, bunun hepsinin nedeni yaşlı ruhların uyanmaları ve görevlerini yapmış olmaları olacaktır. Bu konuda neler hissediyorsunuz?

Ne Yapabilirsiniz?

Şimdi artık daha özel konuları konuşabiliriz. Siz şimdi, "Ben ne yapabilirim? Benim yapmam gereken şey nedir?" diye sorabilirsiniz. Burada tüm hayatları boyunca arayış içinde olmuş olan bazı kişiler var. Evet, onlar liderler, seminerlerde sunumlar yapanlar ve hatta bazıları da şifacılar. Ama onların hepsi arayış içinde olmuşlar ve şu soruyu sorup durmuşlardır: "Ben köprü'nün öbür tarafına nasıl geçebilirim? Ben içeride (içimde) olana, değerli olana ve Tanrı olana nasıl dokunabilirim? Ben onun içeride olduğunu biliyorum ama sanıyorum bu konuda başarısız oldum. Ben şu köprüyü bulmak konusunda başarısız oldum." Öyleyse bu konu hakkında konuşalım. Bu konuyu tartışalım. Artık zamanı geldi.

"İnsan nedir?" sorusu hakkında entelektüel bir tartışmayla başlayalım. Bu bağlamda basit bir görüş öne süreceğiz. Biz sık sık ezoterik şeyler hakkında, görünmeyen şeyler ile ilgili olarak ve sizin bildiğiniz şeyler hakkında konuşuruz. Benim bütünlüğü içinde İnsan olarak tanımladığım şey üç adet çok boyutlu katman tarafından oluşturulmaktadır. Bunları etiketlemek kolaydır ve hepsi de büyük derinliğe sahiptir. İçeriye doğru gittikçe herbiri daha da

derinleşmektedir. Gerçekte sadece üç adet vardır. DNA katmanları gibi, bunlar da ayrı ayrı belirlenebilir ve isim koyarak etiketlendirilebilir ama bunların hepsi toplu olarak ve tek parça gibi iş görürler.

Bunların birincisine İnsan Bilinci adını vereceğiz. İkinciye ise yaratılıştan olan veya Tanrı Vergisi olarak isimlendireceğiz. Bunları size biraz sonra açıklayacağım. Üçüncüsüne ise Yüksek Benlik adını vereceğiz. İşte bu üç katman bunlardır ve sizin için hedef en dıştaki katmandan başlayarak bir sonrakine ve ondan sonra da daha sonrakine doğru gitmektir. Böylelikle siz içinde yaşamakta olduğunuz üç boyutlu olandan bizim beden zekası dediğimize, yaratılıştan olana ve oradan da kapıya, Yüksek Benlik olan tepe noktasına köprü kuracaksınız. Peki bunu nasıl yapacaksınız? Size şunu söyleme izin verin: Eski enerjide bunu pek nadir olarak yaparsınız! Eski enerjide bunu yapmak için derin meditasyona, vizyonlara, diğerleri tarafından sağlanacak yardıma örneğin diğer tarafı okuyabilen ve bunu kolaylıkla yapabilenlerin önünde oturmaya gerek vardı. Bunların hepsi artık hareket etmeye ve değişmeye başladı. Ama biz sizden, hepimizden, bunları kendi başınıza yapmanızı istiyoruz. Enerji öyle bir yere doğru akmaktadır ki orada enerji hepimizin elinin altında olmaktadır ama bu söylediğimizi başarabilmek için sizin de üç boyutlu paradigmanın dışına çıkmanız gerekmektedir.

Süreç

"Kryon, 20 yıl boyunca bize hiçbir zaman bir liste vermedin. Biz bütün bunları nasıl yapacağız? Herşeyi liste halinde veren başka varlıklar var. Hattâ liste veren

başka Kryon'lar bile var. Ama sen vermiyorsun."

Size şimdi bunun nedenini açıklayacağım. Diyelim ki siz orada oturuyor ve kendinizi daha fazla sevebilmeyi arzu ediyorsunuz. Ya şöyle bir arzunuz olsaydı: "Keşke kendimi daha fazla sevebilseydim, keşke Gaia'yı (Dünya ana)daha fazla sevebilseydim. Keşke simâmı değiştirebilseydim ve Tanrı'nın yüzüne dokunabilseydim. Kendi içimdeki çocuk ile temas halinde olmayı istiyorum. Bundan sonra ne yapabileceğimi bilmiyorum." Demek ki kendinizi daha fazla sevmek istiyorsunuz. O zaman şize şu soruyu sormama izin verin: Bunun olması için kime ödeme yapacaksınız? Bunun cevabı ise bunun mümkün olmadığıdır. Siz de aslında bunu biliyorsunuz değil mi? Çoğu bunu bilmektedir ve şöyle demektirler: "Bizim içimizde bir şeyin olması için gidip herhangi birine ödeme yapmak saçma olur çünkü bunu ancak biz yapabiliriz." Ama bundan sonra da şöyle diyebilirler: "Benim başvurabileceğim ve alabileceğim 'Kendinizi Nasıl Daha Fazla Seversiniz' gibi pek çok program var ortada. Ben de işte bunu yapacağım. Çok uzağa gitmeye de gerek yok. Hepsi zaten internetten indirilebiliyor. Bunun için gerekli zamanı ayırır ve inceden inceye inceleyebilirim." Ve sevgili İnsan size diyorum ki bunun sonunda önünüzde bir sürü kelime, laf salatası olacaktır. Önünüzde birçok farklı süreç olacaktır ve sürecin sonuna geldiğinizde büyük ihtimalle de kendinizi şimdi olduğundan daha fazla seviyor olmayacaksınız.

Bu neden böyledir? Zira üç boyut içindeyken her zaman bir üçüncü kişiye dönmek, o kişiden yardım almak istersiniz.

Öyle değil mi? Kendinizi iyi hissetmezsiniz, bir hap alıp iyileşmek istersiniz. Öyle değil mi? Tamam, başka özellikler ve durumlar için bu süreçlerin iş görmesi ve başarılı olması mümkündür ama sevgi için söz konusu olamaz. Sevgi için değil. İşte sevgi söz konusu olunca, bununla bizzat yüzleşmeniz gerekmektedir. Aynaya bakın ve yapın. Böyle yaptığınız zamanlarda bile, "iyi de ilk adım neydi?" diyenler olacaktır. Aynada kendinize bakın ve süreci başlatın.

Yukarıda anlattıklarımız her şeyi detayına kadar açıklamak isteyen entelektüele hiç uygun gelmeyecektir. Ama size şunu söylemek isterim: İşte tam da bu gerçekten de bilmecedir. Size bununla ilgili olarak bir benzetme (metafor) vereceğim; Sizinle bunun nasıl yapılacağı hakkında konuşacağım ama o zaman bile buradan çıkıp gidenler olacaktır ve giderken " Ben bunu tam olarak anlayabilmiş olduğumdan emin değilim." diyeceklerdir. Bu hiç de kolay değildir ve bunun sizin bizzat aynadaki görüntünüze bakmanız ve başkasını aramanız gerekmektedir.

İlk Katman

Yapmanız gereken ilk şey daha önce İnsan bilinci olarak adlandırdığımız birinci katmanı bilmek, farkına varmak ve ötesine geçmektir. Buna Hayatta Kalma katmanı adını vereceğim. Hayatta kalma katmanı içinde kapalı kaldığınız sürece başka herhangi bir katmanın varlığının farkında bile olmayacaksınız. Hayatta kalma katmanı içinde sıkışıp kaldığımız sürece bir sonraki katmana gidemeyeceksiniz ve sürecin başlamasını bile sağlayamayacaksınız. Bunun nedeni Hayatta Kalma Katmanının sizin dış dünyaya tepki göstermenize bağlı

olmasıdır. Siz sürekli olarak etrafınıza bakıyorsunuz, değil mi? Her zaman her şeyin doğru ve uygun olduğundan emin olmak zorundasınız, değil mi? Biri size bir şey söylediğinde doğru ve uygun olarak karşılık vermeniz gerekir, öyle değil mi? İşte bu hayatta kalmadır.

Saf hayatta kalmadan nasıl kurtulaçağınızı biliyor musunuz? Ruh biliyor. İçinizden kaçınmaz keder ve sağlık sorunları yüzünden dizleriniz üstüne çökmek zorunda kaldınız? Kaçınmaz? Ben kimlerin burada olduğunu biliyorum ve o kişilere hitap ediyorum. Siz benim ne demek istediğimi biliyorsunuz çünkü aniden hayatta kalma modu bir anda yok olur ve bilinç katmanı gözünüzün önünde aşağı düşer. O zaman tek gördüğünüz Tanrı'nın sevgisi olur. O zaman tüm gördüğünüz etrafınızdakiler için minnet duygusu ve sadece hayatta ve iyi olmanız nedeni ile bir huzur duygusudur. İşte sevgili varlıklar bu sizin almanız gereken konudur. Ama neden acil bir durumun ortaya çıkmasını beklemek gerekiyor ki? Neden bu süreci anlayıp, bu işleri kendiniz ve kendiliğinizden yapmayasınız ki?

Birinci adım: Hayatta kalma modundan çıkın! "Kryon, bunu nasıl yapabilirim?" Şunları söyleyebilirsiniz: "Sevgili Ruh, bilincimi yumuşatmak istiyorum. Bana hakaret etmek isteyen kişiler benim duygusal öfke düğmelerime basmak istediklerinde, ben bu düğmelerin artık tepki vermelerini istemiyorum. Ben bu düğmeleri devreden çıkarmak istiyorum. Ben artık reaksiyon göstermek istemiyorum. Ben bu gibi durumlarda sükunet içinde oturmak istiyorum. İşte bu hayatta kalma modunun dışına çıkmak demektir. Ben Tanrı'nın kol-

ları arasında güvendedim - tümüyle ve tam olarak güvendedim. Ben İnsan bilinç katmanı olan, derhal ve sadece 3 Boyuta tepki veren dış kabuktan kurtulmak, hayatımı farklı şekilde sürdürmek istiyorum." İşte bu birinci adımdır sevgili varlık. Bunları söylerken aynaki görüntünüze bakın.

Kendinizi savunuyor musunuz? Eğer sizi herhangi biri eleştirirse, derhal buna karşı çıkıp savunmaya geçiyor musunuz? İçinizden kaçınmaz kendiniz ile ilgili bir eleştiri duyduğunda durup şu şekilde düşünebiliyor: "Vay canına, ya bu eleştiri haklıysa?" Bir İnsan için böyle davranmak çok zordur ve sizler bunu kolaylıkla yapamazsınız. Bu nedenle bunun çalışmasını, egzersizini yapmak zorundasınız. Bunun nedenini biliyor musunuz? Çünkü siz hayatta kalma moduna göre tasarımlandınız. Eski enerjide bu size gayet iyi hizmet verdi ama artık devir değişti ve size iyi hizmet vermiyor.

Temel İnsan bilinci hayatta kalmaya göre tasarımlanmıştır ve siz artık bu dönemi geride bıraktınız. Bu nefret ve savaş, hayal kırıklığı ve depresyon yaratan bir eski enerji taşımaktadır. O kendisi ile birlikte kendinden şüpheyi taşımakta ve sizin kendinizi yalnız hissetmenize yol açmaktadır. Gerçekten de bundan sonra da bu çamurun içinde yuvarlanmak mı istiyorsunuz? Artık hayatta kalma modunu "bilgelikle barış içinde beraberlik" modu ile değiştirmenin zamanı gelmiştir.

Sizi gezegenin üstadlarının bilincine götürmek istiyorum ve bu üstadların hepsi de buradadır. Eğer siz İsa'nın karşısında dursanız ve ona "Doğrusunu istersen giysilerini hiç beğenmedim" deseniz, Üstad size nasıl cevap verirdi acaba? Üstad şöyle mi

derdi: "Vallahi ben giysimi beğeniyorum. Bana yakışıyor ve ayrıca gayet de uygun bir fiyata aldım (Neresinden bakarsanız, İsa'nın Yahudi olduğunu unutmamakta yarar var) Ama o böyle bir şey söylemezdi. Siz bunu daha iyi bilirsiniz. O sizin gözlerinizin içine bakar ve ta içinizi görürdü. Böylece sizin içinizdeki o çok iyi tanıdığı ve çok sevdiği Tanrı parçasını görürdü ve siz de onun önünde erirdiniz. İşte bu olurdu. O sizi öylesine severdi ki o sevgi ile siz belli bir yere yükselir ve Tanrı'nın yüzünü görürdünüz.

Muhammed bir mağaraya girdi ve orada kendisine Arabistan'ın tüm kabilelerini birleştirmesini ve onlara İsrail'in Tanrısını vermesini söyleyen melekle karşılaştı. İşte olan buydu ve o da söyleneni yaptı. Onun çok yumuşak bir yürüyüşü vardı ve çok güzeldi. O da size kendisini savunmaya yönelik bir cevap vermezdi. Ve ayrıca Buda da bunu yapmazdı. İşte bunlar uzun zaman önce hayatta kalma katmanından vaz geçen ve içlerinden gelen bir yumuşaklık enerjisi ile çalışan üstadlardır.

Daha yakın bir zamana gelirsek; eğer siz şimdi Paramahansa Yogananda ile birlikte dünyayı yeniden dolaşabilseydiniz ve onun gözlerinin içine bakarak şöyle deseydiniz, "Biliyor musun, elbisen tuhaf kokuyor!", nasıl bir cevap alacağınızı düşünüyorsunuz? İşin aslına bakarsanız, kim böyle bir şey söylemeyi düşünür ki? İnanın bana, böyle bir şeyi söyleyebilecek kişiler var. Bu üstad Tanrının sevgisi ile bakar ve sizin erimenize yol açardı çünkü siz onun gözlerinde hiç yargılama, hiç yaralama görmez, onun yerine sadece gerçeği görürdünüz. Bir üstadın hayatta kalma modu ve gündemi yoktur. Üstatlık duru-

munda hayatta kalma bilinci yoktur. Ne demek istediğimi anlayabiliyor musunuz? Eğer siz bunları başarabilirseniz, hayatta kalma modunu yumuşatabilirseniz, işte o zaman yaratılıştan gelen ile, mucize Katmanı ile temasa geçebilirsiniz. Bu da ikinci katmandır.

İkinci Katman

Burada artık İnsanın çekirdeğinin içine girme süreci başlamaktadır. Size daha önce yaratılıştan gelenden söz ettik. Ona "beden zekası" adı verilmektedir. O sizin bedeninizin içinde olup bitmekte olan her şeyin farkındadır çünkü o sizin DNA'nız etrafındaki kuantum olan alanı temsil etmektedir.

O sizin şifa için dokunduğunuz yaratılıştan gelendir. O lazere ve çok derin olan kimyaya tepki veren yaratılıştan gelendir (burada Dr. Todd Ovokaitzky'nin çalışmasına atıf yapılmaktadır). Bu yenidir çünkü çok boyutlu bir süreçtir ve yaratılıştan gelen kısa sürede görür ve bilir. Daha başka nelerin çok boyutlu olduğunu biliyor musunuz? İnsanın bilinçli niyeti. Siz yaratıcı olan düşünce grupları meydana getirdiğinizde, bu çok boyutlu bir süreç ortaya çıkarır. İşte bu resimlerin yapılmasını sağlar. Bu benim arkamda duran maestronun gözlerini kapatıp, öbür taraftan gelen daha önce hiç duymadığı melodiyi duyduğunda kullandığı şeydir (Celse sırasında müziği besteleyip çalan besteci Robert Coxon'dan söz edilmektedir). Bu çok boyutlu bir süreçtir ve o ne zaman isterse bu süreci başlatabilir çünkü yaratılıştan gelenle temas halindedir. Ve yaratılıştan gelen de her zaman Yüksek Benlik ile temas halindedir. Yavaş yavaş

resmin farkına varmaya başladınız mı? Tamam da, bunu nasıl yapacaksınız? Yaratılıştan gelen ile nasıl temasa geçeceksiniz?

Nasıl Çalışır

Şimdi size bunun nasıl çalıştığını yeniden tarif edeceğim. Birinci adım hayatta kalma modundan çıkmaktır. İkinci adım saf niyettir. Saf niyet sizin o zamana kadar belki de hiç dokunulmamış olan o parçanıza dokunma niyetidir. Şimdi diyelim ki siz köprü geçmeye hazırsınız ve şu anda gezegende olgunlaşmış olan ve size hizmet etmekte olan yeni enerjiye sahipsiniz ve bu niyetle çalışmaya başlıyorsunuz. Bu sizi her zaman sizde olanın - yaratılıştan olan, Mucize Katmanı - daha yakınına götürecektir. Yaratılıştan alan DNA ile temas halindedir. Yaratılıştan olan da kök hücrenin kopyası ve Akaşik Kayıt vardır. Yaratılıştan olan ani hafiflemenin, tıbbın açıklamakta yetersiz kaldığı insanlarda görülen ani şifa etkisinin yaratıcısıdır. Benim ne söylediğimi duymuyor musunuz? Hepsi orada.

Üstadlar bunu biliyorlardı. Onlar bunu kullanarak işlerini yürüttüler. Onların gerçekleştirmiş olduklarını duyduğunuz tüm o şifalar - bunların hepsi gerçektir. Onlar birlikte oldukları her insanın yaratılıştan gelen bölümüne dokunuyorlardı. Siz bunu nasıl yapacaksınız? Saf niyeti kullanarak. Ve bunu yeniden söyleyeceğim. Saf niyet o kadar saftır ki onu bir kez verdikten sonra artık bir daha geri gidiz kalmamıştır. O mutlaktır. Siz niyet ile bir şeyi birlikte yaratacaksınız çünkü niyet sizin hepinizin bundan önce hiç bulunmadığımız bir alana gitmenizdir.

"Öf yahu Kryon. Bu bizim aslında kullanamayacağımız bir bilgidir. Ne için saf niyet? Nasıl? Bize biraz daha bilgi ver."

İşte size bundan böyle hiç unutamayacağımız bir benzetme: Bir insan bir gölün kenarında durup, o göle atlamayı istediğinde, bedenindeki tüm adaleler saf niyetle birlikte çalışırlar. Adaleler atlama için izin verirler ve özellikle sıçramak için biraraya gelirler. Bir kere atladığınızda, artık geri dönüş yoktur. Ama bunun dahası da var.

Tam bu anda insanların hiç anlamadıkları ama güvendikleri ve kullandıkları bir süreç başlamıştır ve bu sürecin adı yerçekimidir. Bilim yerçekiminin ne olduğunu anlayamamıştır. Gerçi bilim insanları yerçekiminin ne olduğunu anladıklarını zannetmektedirler. Onlar yerçekiminin kütlelerin bir fonksiyonu olduğunu düşünmektedirler. Tamam, kütlelerin bununla ilgili olduğu doğrudur ama kütle yerçekiminin özelliklerinden sadece biridir. Yerçekiminin gücünü belirleyen kütle değildir. Bununla birlikte, üç boyutta sizin gördüğünüz sizin zamanla anlamaya başladığımız bir karşılıklı ilişkidir. Hayatta kalma modu sizi bunların hepsini öğretmiştir. Bir gün gelecek ve siz yerçekimini kontrol altına alabilecek durumda olacaksınız ve o gün siz artık kütleli nesnelere yapabilecek durumda olacaksınız. Tesla bunu becerdi. Bilim şu anda da yeniden keşfedilmek için orada hazır durumda beklemektedir ama siz hâlâ bunu anlayabilmiş değilsiniz. Ancak, çok tuhaf olmakla birlikte siz yerçekimini yine de kullanabiliyorsunuz.

İşte burada evrenin çok boyutlu bir özelliği olması nedeni ile hiç bir şekilde

anlaşılması mümkün olmayan karmaşık bir süreç vardır ve siz bunu her gün kullanmaktasınız. Bunu kullanırken onun hakkın-da bir şey de düşünmüyorsunuz. Yerçekimini anlamazsınız ama onun her zaman hazır ve nazır ve hep aynı olduğunu bilir ve buna güvenirsiniz. Evet şimdi gölün kenarından aşağı atladınız ve yerçekimi sizi gölün içine doğru çekmektedir.

Aranızda kaç kişi, kimler göle atlayıp islandıktan ve bir müddet sonra karaya çıkmayı müteakip elinize kalem, kağıt ve bir altlık alıp bir köşeye oturuyor ve yerçekiminin bu işlemi nasıl gerçekleştirdiği ile ilgili bir liste yapıyorsunuz?

Siz şimdi burada neler olup bittiğini anlıyor musunuz? Dinleyin: Saf niyet ile ilgili olarak çok derin ve ilâhi bir kural ve bir aksiyom vardır. Size bunu başka şekilde izah etmeme izin verin. Sizin Yüksek Benliğiniz Yaratıcının bir parçasıdır. Sizler hepimiz onunla birlikte doğdunuz. Yaşadığınız her bir hayatta hep aynı ruh söz konusudur. Sizler bunun farkında mısınız? Her bir farklı yaşamda aynı ruh. Sizin içinizde sizin yaptığımız her seyahatte yaratılıştan gelenle birlikte sizinle beraber olmuş olan bir dost var. İçinizden bazılarınız elini uzatıp o dosta dokunmayı başarmıştır ve bunu yapanlar o anda kendilerini bu gezegen üzerinde olabilecek en derin huzur içinde bulmuşlardır. Bunu hissedebiliyor musunuz? Bunu hatırlıyor musunuz? Her zaman ve sürekli olarak bu duygu içinde olmayı ister miydiniz? Bu sanki şimdiye sahip olduğunuz tüm ebeveynlerinizin tek kişi olarak içinizde sarıp sarmalanmış olarak geri gelmiş ve size bakıyor olması gibi bir şey. Onlara dokunabilirsiniz ve onlar da size dokun-

abilirler. Saf sevgide, eğer ebeveynlerinizi perdenin öbür tarafından almadıysanız, her zaman olmasını istediğiniz ebeveynlerdir. İşte bu odur.

Oh, kendinizi çok iyi hissediyorsunuz. Bu içinizdeki çocuğun olduğu yerdir. Ona istediğiniz her zaman dokunabilirsiniz ve her zaman ve sürekli hale de gelebilir. Siz sevginin yüksek tarafında olabilirsiniz. Bu süreç anlaşılabilir veya entelektüel değildir ama aksiyom onun her zaman işini yaptığını söyler, aynen yerçekiminde olduğu gibi. O sizin onu devreye sokmanızı beklemektedir. Siz onun sizi doğrudan doğruya kendi kendinin farkındalık gölüne götüreceğine güvenebilirsiniz.

Sevgili varlıklar, sizin doğumunuzdan beri Yüksek Benlik, her yaşamınızda sizinle birlikte olmuş olan ruh, her zaman elinizi uzatmış durumda sizin bu adımı atmanızı bekler. İşte bu sizi tüm bu söylenenleri duyabilesiniz ve daha iyi kararlar verebilesiniz diye eşzamanlı olarak belirli bir yere koyan sevecen Tanrıdır. O aynı sevecen enerji o kadar sıklıkla saatte 11:11 zamanını gösterir ki artık bunun tesadüf ve olasılık durumu ile izahı mümkün olmaktan çıkar. Siz yine de aynı rakamları görmeye devam edersiniz. İşte şimdi biliyorsunuz. Bu sizin içinizdeki yaratıcıdır. O sizin omzunuza vurmakta ve size "Şimdi saate bak" demektedir.

Nümerolojik olarak 11:11 aydınlanma/aydınlanma enerjisine sahiptir. Burada iki asal sayı yan yana gelmiş durumdadır. Bunun farkına varmak mümkün müdür? Sen bunun farkına varmayabilir misin yaşlı ruh? Bu bir işarettir. Şu anda tüm zamanlar boyunca beklediğiniz yaşam içindedesiniz.

Bu size Tanrı'nın uzattığı eldir ve O size "Niye biraz daha yakına gelmiyorsun? Zira eğer biraz daha yakına gelersen, gezegene yardım edebilirsin. Niye biraz daha uzun yaşamıyorsun? Neden o "sen" işini başlatmıyorsun? Eğer bunu istersen, bunun senin DNA'ların içinde olduğunu biliyorsun. Şimdiye kadar sadece hayalini kurmuş olduğun o gerçekliği niye birlikte yaratmıyorsun?" Eğer onu istersen, orada olduğunu biliyorsun. Onu hissettin! O gerçek.

Hayatta kalma modundan çıkmalı ve saf niyetle çalışmalısın. Bilinmeyen bir sürece güvenmeye başla. Onun nasıl çalıştığı hakkında hiçbir fikrin olmayacak. Bunu yapabilir misin?

Ve şimdi de vaat geliyor sevgili İnsan: Sen o saf niyet ile başladığında, bu süreç işi ele alır ve götürür. Bu süreç çalışacaktır çünkü Ruh her zaman bunu beklemekteydi. Göle atla. Onu durduramazsın. İnsan beyninde silme tuşu yoktur. Size şimdi söylediklerimi beyninden kazıyıp çıkaramazsın. Tamam, bunun için çaba sarf edebilirsin, ama işe yaramayacaktır çünkü ben şu anda senin içinde olana hitap ediyorum.

Şu anda bazılarınız bunu hissetmeye başladı. Burada Yüksek Benlikleri "Dinle, dinle, dinle, dinle, dinle, dinle, dinle, dinle, dinle!" diye bağırmakta olan yaşlı ruhlar vardır. Bunun nedeni onların sizin tüm yaşamınız boyunca sizinle birlikte olması ve tek istediklerinin her zaman uzatılmış durumda

bulunan ellerine dokunmanız olmasıdır, tüm istedikleri bundan ibarettir. Bu da süreci başlatmaktadır.

Dolayısıyla, bugünün daveti adımlar olmaksızın, antrenman olmaksızın ve ne yaptığımız hakkında bilgi olmaksızın yapılmaktadır. Buraya kadar olan kısmı beğendiniz mi? Bununla birlikte, aynen yerçekimi ile olduğu gibi, sürece de güvenebilirsiniz. Bu o kadar zor olabilir mi? O orada işte. İş görmektedir ama sıçrama işini sizin yapmanız gerekmektedir. Ve bir kez sıçradığımızda, artık geri dönüş yoktur. O sıçrama sizi doğrudan gölün içine götürecektir.

Ortağım celselere ilk başladığı sırada ona basit olan bilgiler veriyordum. Ona o

zamanda implanttan söz ettim. O da bana dedi ki; "Kryon, bu kötü bir kelime." Ve devam etti, "Dışarıda içlerine yerleştirilmiş olan implantları çıkarmaya uğraşan Işık İşçileri var ve sen de şimdi bir implantı yerleştirmek istiyorsun. Bu kelimeyi kullanma." Ama bu kelimeyi neden kullandığımızı ve bunun ne anlama geldiğini açıklayabilirim. Bütün bu yıllardan sonra size şimdi diyorum ki: Saf niyeti implant olarak yerleştirme iznidir bu. İşte bu sözle kastedilen budur. İnsanların ilk anda biraz rahatsız olmalarının nedeni içlerine kendilerinin dışarıya çıkarmayacağı bir şeyin yerleştirilmesine karşı duydukları tepkidir. İnsanlar gölün kenarından suya atladığınızda yaptığınız şeyin tam da bu olduğunu anlayamıyorlar. Atladıktan sonra geriye gidiş yoktur, artık ıslanmak mukadderdir.

Aranızdan kaçınız bunun için hazırdır yaşlı ruh? Artık ıslanmanın vakti gedi. Ruhun suyunun saflığı ile ıslanın. Gitmenizin tasarımlanmış olduğu yere gidin. Sizi kolları açılmış olarak karşılayacak olan yere gidin ve gerçi belirli bir süre alabilecek olan ama size bugün başlamanızı tavsiye ettiğimiz o süreci başlatın. Değişme için iznin yerleştirilmesi için saf niyetir bu. Ve onu bir daha geri alamazsınız.

Ve böylece öğretisi daha da derinleşiyor. Daha derinleşiyor çünkü öğretisi sizin burada bulunuş sebebinizin özü ile ilgilidir. Sizde bulunan ve aşağıdaki şeyleri söyleyen o düğmelere basmaktadır: "Ben gerçekte oraya gitmek ve bunu yapmak istemiyorum çünkü her şeyin çok fazla değişmesinden korkuyorum." Bununla ilgili korkularınızdan kurtulmaya ve şimdiye kadar olandan daha iyi bir şeye evrilmesine ne dersiniz? İşte değişim bu

olabilir. Bunun ne kadar iyi olduğunu düşünmenizden bağımsız olarak Tanrı'nın sevgisi ile birlikte sizin düşündüğünüzden daha da iyi olacaktır.

İçinizdeki aileyi ziyaret etmenin zamanı gelmiştir. Dinleyin: Burada sizin çok sevdiğiniz ve sonra kaybetmiş olduklarınız bulunmakta ve onlar "İş başarılı şekilde yapılmıştır." diyorlar. Onlar bu nedenle sizi buraya getirdiler. Bu nedenle onlar perdenin öbür tarafında sizin ebeveyniniz oldular. Onlar biliyorlardı. Onlar dünyaya geldiklerinde ne yapmış olurlarsa olsunlar, buraya gelmeden önce ne yaptıklarını biliyorlardı. İşte siz bu nedenle bugün o sandalyede oturuyor ve dinliyor ve okuyorsunuz.

Bu dönemlerde Tanrı İnsanı kutsasın. Bu mekânda birlikte oturabilmek ve mezu-niyetin tohumlarını ekebilmek için tüm bu inanılmaz seyahati birlikte gerçekleştirdik. Sizin önünüzde duruyor. Değişim zordur. Korkunuz olmasın. Başınız dik yürüyün ve bu gezegen üzerinde varolan ve olabilecek tek ışığı temsil ettiğinizi bilin. Bunu kimse sizin için yapmayacaktır.

Ortağımın bulunmuş olduğu her ülke aynı özelliklere sahiptir. Dünyanın her tarafında bulunan yaşlı ruhlar aynen size benzemektedirler. Onlar sırasıyla çeşitli kültürleri ve dilleri deneyimlediler ama hepsi aynen sizin gibidirler ... hepsi kardeşlerinizdir ve hepsi aynı şey üzerinde çalışmaktadır. Onların hepsi içinizde bulunan Tanrı'nın yüzüne dokunmak için çabalamaktadırlar.

Uygundur. Zamanıdır.

KRYON

“Lütfen
Aboneliđinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme adresi: sevgidunyasidergisi@gmail.com ve
PK: 227 Beyođlu/İstanbul.

En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2012 yılı için Tek Dergi fiyatı: 7 TL.

Abone ücreti: Yurt içi (75 TL)

Yurt dışı (90 TL)

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAAY

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com